

DE SCHONE SLAPER

door Luc Kerkhofs

Personages:

(6 D - 6 H)

JUUL VAN DORT: 50

ODETTE: 45, zijn vrouw

MIEL: 86, zijn vader

LUCY: 25, zijn dochter

FRANK VENNEKES: 30, zijn schoonzoon

NORA: 65, zijn schoonmoeder

SYLVAIN: 45, zijn vriend

FABIENNE: 40, meid

JEAN-CLAUDE: 30, vriend van zijn vrouw

EDGAR MEULEMANS: 50, loodgieter

MEVR SELLESLAGHS: verkoopster tupperware

MEVR VAN ACHTEREN : vertegenwoordigster firma

Decor:

Tuin van een werkmanswoning waarin aan de linker- of rechterkant de voorgevel van een goedkoop tuinhuisje verwerkt is. Een ruimte tussen de planten (eventueel coniferen) leidt naar de straatkant.

Er staat een kleine fontein die men elektrisch kan bedienen met een knop die zichtbaar tegen een wand bevestigd is. Ergens staat er een tuintafel met vier stoelen. Naast de achterdeur staat aan de ene kant een tafeltje waarop de laptop kan staan (we zien dus op de achterkant van de pc). Aan de andere kant staat een versleten salonzetel.

Op vermelde tijdstippen (en ietwat verdoken) komen er stoten stoom uit de grond met bijhorend geluid. Het is mooi weer. De zomer kondigt zich aan.

Noot:

-Miel Van Dort is een kranige tachtiger met snorretje, overwegend grijs, nog pienter en draagt constant een pet. Hij praat lichtjes door zijn neus en beweegt zich steeds met de hulp van z'n wandelstok doorheen het decor. De eerste vorm van ouderdomsjicht slaat onverwijd toe. Als hij iemand uit zijn zetel gejaagd heeft zal hij het meubelstuk steeds reinigen met z'n zakdoek.

EERSTE TAFEREEL**(ZONDAG VOORMIDDAG)**

(Odette zit achter de pc. Ze heeft een punk-kapsel. Aan haar mimiek merken we dat ze met iemand chat. Juul komt buiten met zijn biljartkeu die in een beschermhoes steekt)

JUUL: Weer met 't muizeke aan 't spelen? (maar Odette antwoordt niet, dan luider)
Odette, waarom antwoordt ge niet als ik iets vraag?

ODETTE: Omdat ik met iemand aan 't babbelen ben.

JUUL: Ja, met mij.

ODETTE: Nee, niet met u. Met iemand van de chat.

JUUL: Hoe kunt ge nu met iemand babbelen langs de computer?

ODETTE: Och Juul, gij begrijpt niks van al dat chatten.

JUUL: Nee, maar ik begrijp wel dat ik steevast over de kabel struikel!

ODETTE: Moet ik u ook zeggen hoeveel pottekes gij al van de kast gestoten hebt met uwe biljartkeu!

JUUL: Ge hebt nooit zoveel naar de coiffeur gelopen gelijk de laatste weken. (ad pc-scherm) Of zien ze u misschien zitten voor die televisie?

ODETTE: En wat vindt ge van mijn nieuw kapsel?

JUUL: (haalt z'n neus op) Ge zijt just een stekelvarken dat onder hoogspanning staat!

ODETTE: (leest op het scherm) Hier se, mijne coiffeur vraagt of ik tevreden ben over mijn nieuw kapsel.

JUUL: Met die gast kunt ge wel goed overweg hé.

ODETTE: Elke vrouw vertelt haar diepste geheimen toch tegen hare coiffeur zeker.

JUUL: En wat voor geheimen hebt gij? Dat ge verliefd zijt op James Bond, haha?

ODETTE: Dat zeg ik niet! (stopt met chatten, gooit zich voor Juul) Zijt gij niks vergeten...?

JUUL: Zèg, ik weet ook wel dat ik seffens moet gaan biljarten. De Sylvain komt mij oppikken.

ODETTE: Welke dag is 't vandaag, Juul?

JUUL: Zondag.

ODETTE: (teleurgesteld) Is dat alles...?

JUUL: Hebt ge liever dat ik zeg dat 't "maandag" is? Dan gaat gij ook rap oud zijn.

ODETTE: (wil reageren maar bedenkt zich) Nee, laat maar.

JUUL: (toont zijn biljartkeu) Wat vindt ge van mijn nieuw stokje? Hier vloer ik zelfs Raymond Ceulemans mee.

ODETTE: Wat moeten die van de Carambole wel denken als gij daar aankomt met zo'n dure keu? Gij zijt maar ne gewone gemeentewerker hé!

JUUL: Durft gij zeggen wat uwe coiffeur kost? Ik ga werken hé, en gij niet! (langs zijn neus weg, ad pc) Gij speelt liever met 't muizeke.

ODETTE: (stuurs) Herhaalt dat laatste nog eens, meneer!

JUUL: (ontwijkt) Jammaar, dat was niet tegen u.

ODETTE: Wacht maar tot ik binnenkort ook geld verdien.

JUUL: (plagend) Hoe? Gaat gij den boulevard doen, haha?

ODETTE: Gij blijft niet lachen, Juul Van Dort.

JUUL: (maakt zijn rug bloot) Odette, ik heb een zweerke op mijne rug. Kunt gij dat

eens uitknijpen?
 ODETTE: Dat is nog niet rijp.
 JUUL: (haalt een penmesje uit z'n zak) Steek er dan maar eens in met dit mesje. Ik kan zó niet fatsoenlijk biljarten. Elke keer als ik trek op de rode langs de lange band schiet dat naar mijn schouder.
 ODETTE: Dan moet ge in plaats van te trekken eens ne keer meer stoten! Dat helpt misschien..., als ge begrijpt wat ik bedoel!
 JUUL: Odette, van biljarten kent gij ook niet veel hé.

(Juul presenteert zijn blote rug. Odette hanteert het penmesje)

JUUL: Voorzichtig hé! En als ik zeg "stop" is dat stoppen, en niet blijven voortpeuteren gelijk ze een varken uitbenen!
 ODETTE: Zijt gij van peperkoek, kleinzerig ventje?

(Net als Odette een poging doet volgen er enkele stoten stoom uit de grond waardoor Juul opschrikt en het punt van het penmesje in zijn vel krijgt)

JUUL: (pijnkreet) Auwhhh...! Gij doet dat moedwillig!
 ODETTE: Ochgoddekes, gij kunt niks verdragen. Ge moest maar eens een kindje kopen dan weet ge wat afzien is.
 JUUL: (duwt z'n hemd terug in z'n broek) Gij zijt ne sadist!
 ODETTE: Ik heb niet bewogen, GIJ hebt bewogen...! Al een half jaar jaagt die stoom mij elke keer op stang. Ik ben dat gespuut kotsbeu! Weet ge dat, Van Dort...!
 JUUL: Kan ik er aan doen dat ik tijdens het graven bij een stoombron ben uitgekomen! Wacht maar..., vandaag of morgen gaat hier nen brief toekomen waarin een firma een bod doet op mijn eigendom.
 ODETTE: Ge maakt uzelf iets wijs, Juul. (zet zich in de zetel)
 JUUL: En ga niet in ons vader zijne zetel zitten! Ge weet dat hij daar niet tegen kan.
 ODETTE: Wat mag ik hier nog wèl in mijn eigen huis? Wassen, strijken, koken, poetsen...
 JUUL: (vervolgt) ...en zjatten!
 ODETTE: (verbetert) Chatten! Maar van computertaal hebt gij ook niet veel kaas gegeten hé.
 JUUL: Het enige wat ik moet kunnen is biljarten. (kijkt op z'n horloge) Allé, waar blijft die Sylvain nu toch?
 ODETTE: Hebt gij al naar ne loodgieter gebeld voor die fit in de kelder?
 JUUL: Dat zal ik morgen wel doen.
 ODETTE: Ik krijg seffens bezoek van madam Selleslaghs.
 JUUL: Wie is dat...?
 ODETTE: Die komt mij wat verkooptechnieken aanleren.
 JUUL: En wat gaat gij verkopen, tuttefrutbollen...? (lachje)
 ODETTE: Nee, tupperware.
 JUUL: Ja, plastieke dozen die ge enkel kunt opendoen met hamer en beitel.
 ODETTE: Nee Juul, tupperware is goei kwaliteit.
 JUUL: Tegen dat ik 's middags mijn brooddoos open heb, zijn mijn collega's al aan 't kaarten. (ironisch) Héél goei kwaliteit, noem ik dat.
 ODETTE: Gij hebt op alles commentaar.

JUUL: Waarom komt die madam Tupperware op zondag voormiddag?

ODETTE: Omdat ze te veel werk heeft. Ik heb u toch gezegd dat ik ging geld verdienen. Véél geld!

JUUL: (met lachje) Hoeveel hebt ge per doos, tien cent...?

ODETTE: Als ik ene keer in mijn ritme zit verdien ik tien keer meer dan gij, met uw armzalig preeke aan de gemeente. (wil naar binnen gaan)

JUUL: Zèg Odette, binnen veertien dagen gaan we met de Carambole de VRT bezoeken en in de namiddag naar Manneke Pis...

ODETTE: (onderbreekt) Nee Juul, gij gaat niet mee!

JUUL: Waarom niet?

ODETTE: Wie gaat er ondertussen op uw vader letten?

JUUL: Die kan z'n plan trekken.

ODETTE: Oh ja? Als 'm te hard lacht dan doet 'm in zijn broek. Als 'm kwaad is ook. En als 't niet in zijn broek is dan ligt 't op den bril van de wc. Soms denk ik zelfs dat 'm het expres doet.

JUUL: Schandalig zoals gij over ons vader denkt.

MIEL: (OFF, roept) Hey..., is daar iemand...?

ODETTE: Daar hebt ge 'm! Hij zit op het toilet.

JUUL: Ja, hij zal hulp nodig hebben, hé Odette. Hoe zoudt ge zelf zijn als ge 86 jaar zijt?

ODETTE: Neenee, hij wilt zijne dagelijkse borrel jenever.

JUUL: Zorg maar dat 'm die fles niet vindt, want dan zijn we er nog niet mee gedraaid.

MIEL: (OFF, roept) Hoe zit dat, komt er nog iemand helpen...?

ODETTE: 't Is just dezelfde gelijk gij. Als 'm ene keer roept dan moet ik alles laten vallen!

JUUL: Hij ligt toch niet zo onder de sloef gelijk ik.

ODETTE: Dat doe ik voor uw eigen bestwil, Juul. Ik wil niet dat gij zone ezel wordt gelijk uw vader.

JUUL: Geef 't maar toe, Odette. Ge zijt ons vader kotsbeu!

ODETTE: Ne mens zou voor minder. (somt op) Hij slurpt aan tafel, laat alles rondslingeren, komt de badkamer binnen zonder te kloppen, en hij laat boeren en winden dat hemel en aarde vergaat.

JUUL: Volgens mij wacht gij gewoon op z'n dood. Het enige wat voor u telt is zijn pensioen, en niks anders!

ODETTE: Hoe durft ge zoiets zeggen! Daar is geen mens op aarde die zoveel voor u vader heeft gedaan gelijk ik!

MIEL: (OFF, roept) Moet ik hier blijven zitten tot morgen...?

JUUL: Ik zal 'm eens gaan halen. Pas een beetje op voor mijnen nieuwe keu hé! (gaat naar binnen)

ODETTE: (belt snel met haar gsm) Jean-Claude, Odette hier hé. Mijne vent had me bijna betrapt. - - - - Ja, tot straks op de chat, hé zoeteke. - - - - En merci voor uw schoon verjaardagskaartje. Da's lief van u. Kusje. (haakt in)

(Juul komt met Miel naar buiten)

MIEL: (ruikt aan het zitvlak van zijn zetel, dan streng) Wie heeft er in mijne zetel gezeten...?

ODETTE: Is dat nu zo erg? Die zetel verslijt daar niet van hé.

MIEL: Nougatbollen...! Al die ressorts komen los als daar vreemd volk inzit. (zet zich in z'n zetel) Juul...?

JUUL: Ja vader.

MIEL: Gij gaat vandaag toch naar de mis hé?

JUUL: Jaja, natuurlijk. Ik ga eerst naar de mis en daarna een een biljartje stoten. (vette knipoog naar Odette)

MIEL: Odette, ik heb vandaag mijnen borrel nog niet gehad. Kunt gij die eens gauw gaan halen?

ODETTE: Juul, 't is uw beurt.

JUUL: Allé Odette, ik moet vertrekken.

ODETTE: Ge hebt nog tijd want de Sylvain is er nog niet.

JUUL: (verzint iets anders) Ik moet mijne keu nog opblinken.

MIEL: Nougatbollen...! Gij zijt ne grote luierik...!

ODETTE: Dat is de nagel op de kop, Miel. (tot Juul) Nu hoort ge 't ook eens van iemand anders.

JUUL: Allé dan hé. (gaat naar binnen)

(Odette zet zich achter de pc en begint opnieuw te chatten. Miel gaat tot bij haar en duwt op enkele toetsen van het klavier)

ODETTE: Miel, hoe dikwijls heb ik u al gezegd dat ge daar moet afblijven...!

MIEL: Denkt ge dat die toppekes verslijten als ik daar eens efkes aankom.

ODETTE: Nee, veel erger! Héél mijn beeld is weg.

MIEL: (kijkt zoekend aan achterkant van pc) Da's straf hé!

(Juul komt buiten met volle borrel en geeft die aan Miel)

JUUL: Ik ga mijne jas aantrekken. Pas op voor mijne keu hé! (gaat weer naar binnen)

MIEL: (maakt een snel kruisteken, dan bijna onverstaaanbaar) In naam 's vaders, 's zoons... amen. (kapt de borrel naar binnen)

ODETTE: Gij schilt vandaag de patatten want ik heb geen tijd.

MIEL: Dat gaat niet met mijn zeer benen.

ODETTE: Daar hebt ge uw benen niet voor nodig. Ik zal eens wat patatten gaan halen. (gaat naar binnen)

(Mevr Selleslaghs daagt op. Ze heeft enkele kleine dozen van verschillende vormen tupperware bij. Ze monstert even de omgeving)

MIEL: (slaat op haar achterwerk met zijn wandelstok) Wat komt gij hier doen...?

MEVR SELLESLAGHS: Goeiedag, ik ben mevrouw Selleslaghs.

MIEL: En ik ben de Miel.

MEVR SELLESLAGHS: Is mevrouw niet thuis?

MIEL: Die is binnen patatten halen voor mij.

MEVR SELLESLAGHS: Zijt gij de vader van Odette?

MIEL: Nougatbollen...! Ik ben haar schoonvader. Odette is getrouwd met onze Juul.

MEVR SELLESLAGHS: Gij woont dus bij hen in, vadertje?

MIEL: Ja, ik ben 86 jaar maar mijn benen zijn versleten. Dat ligt aan den Duits!

MEVR SELLESLAGHS: Ik vraag me dikwijls af hoe iemand van uwe leeftijd de dag

begint?

MIEL: Wel euh, ik word wakker hé, en dan doe ik eens goed pipi, en dan nog eens goed kaka, en dan sta ik op...!

(Odette komt buiten met aardappelen en aardappelmesje. Ze duwt alles in Miel z'n handen)

ODETTE: En pas op voor dat mes want dat is heel scherp.

MIEL: Nougatbollen...! Ik sneed al met een mens toen gij nog in de rode kool zat.

(Miel begint de aardappelen te schillen. Odette en Mevr Selleslaghs maken kennis met elkaar)

ODETTE: Normaal heb ik een meid maar die komt niet in 't weekend.

MEVR SELLESLAGHS: Sorry dat ik langs achter kom, maar ik kon de voordeur niet vinden.

ODETTE: Die heeft mijne vent dichtgemetst omdat die van Jehova te dikwijls kwamen bellen.

MEVR SELLESLAGHS: En zijt ge er nu vanaf?

ODETTE: Nee, nu komen ze langs achter.

MEVR SELLESLAGHS: Okee, we hebben een zonnige dag uitgekozen om kennis te maken.

ODETTE: Ja, en dat just op mijne verjaardag.

MEVR SELLESLAGHS: Gelukzak. Dan zult ge vandaag nogal in de watten gelegd worden door uwe man.

ODETTE: Ja, als 'm er nog aan denkt.

MEVR SELLESLAGHS: Jaja, dat ken ik. Vergeten zoals de meeste mannen zeker.

ODETTE: Gij komt mij wat verkooptechnieken aanleren zeker?

MEVR SELLESLAGHS: Dat is moeilijk aan te leren zonder klanten. Kunnen we uw schoonvader eventueel gebruiken als klant?

ODETTE: Nee, die hoort niet goed.

MIEL: (pikt toch in) Da's van de bombardementen van den Duits!

MEVR SELLESLAGHS: Is uwe man niet thuis?

ODETTE: Jawel.

MEVR SELLESLAGHS: Met uw goedvinden nemen we hem als klant.

ODETTE: Die kan dat niet, madam.

MEVR SELLESLAGHS: Kom kom, dat kan 't kleinste kind.

ODETTE: Onze Juul is niet zo snugger.

MEVR SELLESLAGHS: We zullen proberen.

ODETTE: (roept) Juul, waar zit gij...? (minder luid) Misschien is die weer in 't slaap gevallen.

MEVR SELLESLAGHS: Heeft hij met de nacht gewerkt misschien?

ODETTE: Nee madam, hij lijdt aan een zeldzame slaapziekte.

MEVR SELLESLAGHS: Ge meent 't niet.

ODETTE: 't Is niet om te lachen, madam. Als ge 'm een kwartier alleen laat dan slaapt 'm! Da's plezant als ge met zone mens moet samenleven zenne.

MEVR SELLESLAGHS: En heeft hij dat al lang?

ODETTE: Ik heb 'm nooit anders gekend. Zelfs op ons trouwmis viel 'm in 't slaap. En toen mijn vader begraven werd lag hij met zijne kop op de doodkist te

slapen.

MIEL: Hij sliep zelfs toen 'm geboren werd. Zelfs op zijnen doop toen de pastoor ne bokaal wijwater over zijne kop kapte. Dan weet ge 't wel zeker.

MEVR SELLESLAGHS: Dan moet er toch iets zijn in z'n lichaam dat niet naar behoren functioneert.

ODETTE: Ge kunt u beter afvragen wat er in onze Juul z'n lichaam wèl functioneert!

MIEL: Volgens mij heeft hij te veel koemelk gekregen.

ODETTE: Hij heeft 't ook nooit verder gebracht dan grachtenruimer bij de gemeente. (stil) Ik mag 't eigenlijk niet zeggen, maar hij is te dom om te helpen donderen!

MEVR SELLESLAGHS: En wat zeggen ze op zijn werk van z'n slaapziekte?

MIEL: Niks, want die slapen zelf!

ODETTE: Hij valt overal in 't slaap, behalve bij 't biljarten. Ik zal eens gaan kijken waar 'm zit. (gaat naar binnen)

MEVR SELLESLAGHS: Normaal krijgt men enkel de slaapziekte als men gebeten is door de Tseetsee-vlieg.

MIEL: Door de wc-vlieg? Nougatbollen...! Die hebben mij al zo dikwijls gebeten en ik val nooit in slaap! Behalve in 't bed dan, hé madam.

(Odette en Juul komen buiten, Juul heeft zijn jas aan)

ODETTE: Allé, 't was weer prijs. Meneer sliep rechtstaand vóór de koekskesdoos.

JUUL: Ik ga kijken waar de Sylvain blijft. Amuseer u nog met die plastieke dozen hé. (wil er vandoor gaan)

ODETTE: (houdt Juul tegen) Neenee, gij moet efkes ne klant spelen die bij mij tupperware komt kopen.

JUUL: 't Is tijd voor mij, Odette!

ODETTE: (dreigt zijn nieuwe keu te breken) Hebt ge graag twee keu's...?

JUUL: (bedenkt zich snel) Okee. Wat moet ik doen?

ODETTE: Tupperware kopen, tiens.

JUUL: Maar ik wil geen tupperware.

MEVR SELLESLAGHS: Ge steekt toch ook al eens iets in de diepvries, hé mijnheer Van Dort.

JUUL: Ja, maar dat doe ik dan wel eerst in plastieke zakskes.

(Miel snuit ondertussen zijn neus, heeft er last mee)

MIEL: Juul, kom mij eens efkes helpen.

JUUL: Nu niet, vader.

ODETTE: (vervolgt tot Juul) Doe dan alsof hé. 't Is maar om mij leren te verkopen.

JUUL: (reageert fel) Niks alsof...! Ofwel is 't kopen, ofwel is 't niet kopen! En ik koop NIET! Wie is hier de klant gij of ik...?

MIEL: (heeft nog steeds last met de snotpiet aan z'n vinger) Juul, kunt gij eens efkes komen helpen?

ODETTE: Nu niet, Miel. Ziet ge niet dat wij hier bezig zijn!

MEVR SELLESLAGHS: (tot Juul) Een beetje medewerking zou hier niet misstaan, mijnheer Van Dort.

JUUL: Gaat gij mij verplichten om die plastieke rommel te kopen tegen mijn

goesting...?

MEVR SELLESLAGHS: Nee, ik vraag het u heel beleefd.

JUUL: Okee. Maar dan wil ik ze aan de helft van de prijs.

MEVR SELLESLAGHS: Dat kan niet, mijnheer.

JUUL: Plastieke zakskes hebt ge niet bij zeker...?

(Onder volgend gesprek schiet Miel de snotpiet weg met duim en wijsvinger. Het ding belandt toevallig op de rug van Mevr Selleslaghs. Telkens Miel dat eraf wil halen verplaatst Mevr Selleslaghs zich. Miel kuiert haar telkens achterna)

MEVR SELLESLAGHS: (demonstreert haar waren) Tupperware is een merk van uitstekende kwaliteit met levenslange garantie. Het bestaat in alle vormen, zoals u kan zien. Ze hebben een heel lange levensduur en zijn voor alles en nog wat te gebruiken. Wat kan er allemaal ingestopt worden? Boterhammen, snoepgoed, groenten, enzovoort. Kortom alles. Deze doosjes zijn werkelijk onmisbaar in elk huisgezin.

JUUL: (vervolgt) Maar de vraag is: hoe krijgen we ze open?

(Plots spuit er even stoom uit de grond. Mevr Selleslaghs schrikt en valt vervolgens in de armen van Miel, die wil haar meteen kussen)

MEVR SELLESLAGHS: (krijst) Help...!

ODETTE: (beveelt Miel) Daar in uwe zetel, gij! En rap hé!

MEVR SELLESLAGHS: Wat was dat...?

JUUL: Dat is stoom, madam. Met de stoom die hier uit de grond komt kunt ge in de winter gans België verwarmen.

ODETTE: We denken dat die stoom uit 't middelpunt van de aarde komt.

(Sylvain daagt op met zijn biljartkeu)

SYLVAIN: Zijt ge gereed, Juul?

JUUL: Al meer dan een uur!

SYLVAIN: Weet Odette al dat ge seffens een matchke moet spelen tegen de clubkampioen? (tot Odette) De kans zit er dik in dat uw ventje clubkampioen wordt. En nu met zijne nieuwe keu..., daar zal moeten gestoten worden vandaag.

ODETTE: We zullen de verkoop maar afsluiten zeker!

MEVR SELLESLAGHS: (ad Sylvain) Misschien kan mijnheer even klant spelen?

JUUL: Nee, want de Sylvain heeft genen diepvries!

(Juul en Sylvain willen vertrekken)

ODETTE: (gaat tot vóór Juul staan, dan stil) Allé Juul, bekijk me nog eens. Ziet ge echt niks aan mij...?

JUUL: (monstert haar van kop tot teen) Ja, nu dat ge 't zegt. Ge zijt precies weer een beetje verdikt. (knijpt speels berispelend in haar wang) Manneke manneke manneke...!

(Odette verbijt duidelijk haar woede. Juul en Sylvain maken aanstalte om te vertrekken)

ODETTE: (roept Juul nog na) Tegen de middag thuis, hé vriend!

SYLVAIN: (stil tot Juul) Weet Odette niet dat de Charel vandaag verjaart en dat die dan heel de club trakteert?

JUUL: (legt hem het zwijgen op) Pssst...! (plagend tot Odette) Zie dat ge klanten krijgt in uwe winkel hé!

(Juul en Sylvain gaan er vandoor met hun keu)

MEVR SELLESLAGHS: (tot Odette) En wat nu...? Zonder klanten gaat 't niet hé.
(maakt gebaartje naar Miel)

ODETTE: Miel, kunt gij hier eens efkes klant spelen?

MIEL: Als gij de patatten schilt.

ODETTE: Okee, okee. Allé, kom hier maar staan.

MEVR SELLESLAGHS: (tot Miel) Dus gij zijt de klant en gij komt tupperware kopen.

MIEL: Zijn dat deze plastieke dozen?

MEVR SELLESLAGHS: Ja mijnheer.

MIEL: Nougatbollen...! Die moet ik niet hebben! Al wat ge erin steekt stinkt naar plastiek.

ODETTE: (krijgt het op haar heupen) Ik had 't kunnen denken!

MIEL: Vroeger werd alles gepekeld. Toen smaakte vlees nog naar vlees. Ik wil geen kotelet die naar plastiek smaakt!

MEVR SELLESLAGHS: Dadelijk begin ik zelf nog te twifelen aan m'n eigen materiaal.

ODETTE: (zet Miel terug aan het werk) Daar se, voort patatten schillen...!

MIEL: Nougatbollen...! GIJ ging de patatten schillen, hebt ge just gezegd.

ODETTE: (wordt nu erg boos) Ik zal seffens eens een patat in uw oren steken!

MIEL: Niet in de deze hé want ik hoor maar aan ene kant!

MEVR SELLESLAGHS: (vervolgt tot Odette) Ik zal volgende week wel wat materiaal brengen, dan kunt ge al op pad gaan. Ik moet nu echt doorgaan, sorry. (gaat er vandoor)

ODETTE: (nijdig tot Miel) En gij zijt bedankt voor de hulp hé.

MIEL: Dat was graag gedaan.

(Odette belt met haar gsm)

ODETTE: (stil door hoorn) Jean-Claude, met Odette hier hé. Ik bel maar om te zeggen dat ik u mis. - - - - Jaaaar, onze Juul het huis uitkrijgen is voor mij geen enkel probleem. Morgen al stuur ik die voor een paar dagen op pad. - - - - Laat dat maar aan mij over. Dag schatje. (haakt in)

(Nora daagt op)

MIEL: (spottend) Ah jong ding, gij zijt er ook weeral.

NORA: Tegen u praat ik niet meer, dat weet ge. (tot Odette, ad aardappelen) Ge eet daar toch niet van?

ODETTE: Ik spoel die nog wèl met water, hé ma.

NORA: En waarom staat die fontein niet aan? (zet de fontein aan)

ODETTE: Ge weet toch dat onze Juul daar niet tegen kan.

NORA: (autoritair) Ik heb u die fontein cadeau gedaan met de bedoeling van ze aan te zetten. Weet ge wat mij die gekost heeft? Dat durf ik tegen niemand zeggen.

MIEL: (smalend) Tegen mij ook niet, schoonheid?

NORA: Laat me gerust! De dag dat ze u in 't rusthuis stoppen ga ik me zat drinken.

MIEL: Mag ik dan niet meegaan?

NORA: (lief tot Odette) Gelukkige verjaardag, kindje. (kusjes, haalt dan een enveloppe tevoorschijn) ...en hier kunt ge u een schoon deux-pièceke van kopen.

ODETTE: (blij) Dat komt goed uit bij mijn demonstraties van tupperware.

NORA: Welk cadeau hebt ge gekregen van Juul?

ODETTE: Nog niks.

NORA: Elk jaar hetzelfde. Zone vent had ik al lang aan de deur gezet.

ODETTE: Och, dat komt wel in orde, make.

NORA: Nee, dat komt nooit meer in orde! (met gebaartje naar Miel) Hebt ge van die ouwe iets gekregen?

ODETTE: Make....

NORA: (onderbreekt) Nee Odette, dat kunt ge niet blijven tolereren. Wacht maar eens...! (gaat tot bij Miel) 't Is vandaag 6 juni. Zegt die dag u niks?

MIEL: (herinnert zich plots) Verdoemme, dat ik zoiets kon vergeten zèg...! Herdenking van de slag van Normandië! (salueert in houding) Daar hebben ze den Duits op z'n kloten gegeven.

NORA: (zuchtend tot Odette) Daar valt niet mee te praten.

ODETTE: Zèg ma, die is 86 jaar hé!

NORA: Die mag 186 jaar zijn. Dat is nog geen reden om uwe verjaardag te vergeten. Gij doet alles voor die twee loebassen hier, dan mogen ze op uwe verjaardag al eens iets terugdoen, hé kindje.

MIEL: (plots) Oooh Odette, d'r schiet me opeens iets te binnen! Ik heb nog iets voor u. Ik zal 't eens gaan halen. (gaat naar binnen)

NORA: (er verschijnt een smile op haar gezicht) Eindelijk. Uw cadeauke gaat komen.

ODETTE: Dat wordt den eerste cadeau die ik van de Miel krijg, op al die jaren dat hij hier inwoont.

NORA: Ge moet die venten eens op tijd wakker schudden. Ge ziet 't wel.

(Miel komt terug naar buiten met een plastic zak)

MIEL: (gegeneerd tot Odette) Ik had 't u eerst niet willen geven, maar toen dacht ik: Odette doet toch veel voor mij, als ik het vandaag niet geef dan moet ik het nooit meer geven.

ODETTE: (geflatterd) Dat is erg lief van u, Miel. (geeft Miel een wangkusje) Merci.

(Miel overhandigt haar de plastic zak)

ODETTE: (kijkt in de zak, dan verbolgen) Wat is dat...?

MIEL: Steek dat maar in 't wasmachien!

ODETTE: (luid en boos) Miel, wat is dat...?

MIEL: Mijn vuil onderbroek, ziet gij dat niet!

(Odette gooit de plastic zak naar Miel z'n kop en holt héél boos naar binnen. Nora volgt haar)

MIEL: (begrijpt er niks van) Allé, waarom is die nu kwaad...?

TWEEDE TAFEREEL**(ZONDAG NAMIDDAG)**

(Lucy en Frank dagen op. Lucy lijkt moe. Frank is gekleed in moto-pak en is duidelijk lid van de Hels Angels. Hij is van het type "opschepper")

FRANK: (tikt op z'n horloge) Ik ben tien minuten nà u vertrokken en dan heb ik u nog ingehaald.

LUCY: Dat is niet moeilijk, ik ben met de velo.

FRANK: Tegen 170 per uur ben ik naar hier gekomen

LUCY: Ik niet want dan loopt de ketting van mijne velo!

FRANK: Efkes doorbijten is goed voor uw dieet.

LUCY: Daar is 'm weer met z'n dieet zenne!

FRANK: Geef toe Lucy, ge moet tien kilo afvallen.

LUCY: Ik durf nu al bijna niet meer eten zeg.

FRANK: Als ge de zijkant van een naakte vrouw bekijkt dan moet dat één lijn zijn. Gij hebt meer iets weg van de Notre Dame...!

LUCY: Zoudt gij niet beter met een panlat trouwen? (wil naar binnen gaan)

FRANK: (houdt haar tegen) Vergeet aan uw ma geen geld te vragen.

LUCY: Al ons geld gaat naar uw trips met de moto. Verleden week mosselen aan zee, eergisteren pizza in Italië...

FRANK: (vervolgt) ...en morgen naar Holland voor een bakkie koffie.

LUCY: Ge zit de laatste tijd zoveel in Holland? Geven ze daar iets weg of zo?

FRANK: Moet ik uwe handel en wandel ook gaan controleren?

LUCY: Ik mag toch weten wat ge in Holland gaat doen!

FRANK: Gij moet niks doen dan wat geld vragen aan uw ouders.

LUCY: Daar zal onze pa nogal mee lachen.

FRANK: NIEMAND lacht met Frank Vennekes, of er gebeuren ongelukken!

LUCY: Zoals de laatste keer zeker toen een oude vrouw uw parkeerplaats aan de GB inpikte. Twee tanden los en uwe neus staat nog scheef!

FRANK: Ja, omdat ik ergens tegenaan gelopen was.

LUCY: Tegen die vrouw haar saccoche, ja!

(Ze gaan beiden naar binnen, en komen snel weer terug buiten met Odette)

LUCY: Waarom staat die tafel in de keuken nog gedekt, ma?

ODETTE: Omdat onze pa nog niet thuis is van 't biljarten.

FRANK: Dat kan nu toch niet meer hé. 't Is bijna tijd om de pistolékes op te eten.

LUCY: Och Frank, gij zijt geen haar beter. Onze pa gaat tenminste nog werken.

FRANK: Werken kunt ge nog tot uw 100 jaar!

LUCY: Hoe kunt gij gaan werken als ge heel de nacht op de pc zit te chatten? Kijk naar mij, ik sta aan den band, heel den dag pralines inpakken. Ik kan nog geen pralines meer zien.

FRANK: (troostend schouderklopje) Dat is goed voor uw dieet.

LUCY: Bekijk mijn vingers maar eens, meer eelt dan vinger! Frank Vennekes heeft ook eelt, maar op zijn kont ja!

ODETTE: En voor de rest is alles goed met u beiden?

(Ondertussen rolt Frank een sigaret)

LUCY: Waar is den Bompa?

ODETTE: Die doet z'n middagdutje.

LUCY: Ik heb nog iets voor u, ma. (haalt een doosje pralines uit haar handtas)
Gelukkige verjaardag. Wat hebt ge van onze pa gekregen?

ODETTE: (begint te snikken) Niks...!

FRANK: Wil ik eens wat zeggen! Gij hebt 25 jaar geleden de verkeerde keuze gemaakt.

ODETTE: 't Wordt tijd dat ik op zoek ga naar nen andere vent!

LUCY: Liggen die zo maar voor het rapen, ma?

ODETTE: Ik krijg elke dag e-mails van mannen die nen date met mij willen.

LUCY: En wat zegt onze pa daarvan?

ODETTE: Die kent van de pc niks en wil 't ook niet leren. Als de tijd rijp is zal ik er de leukste man uitkiezen.

LUCY: Wat gaat er dan met onze pa gebeuren...?

ODETTE: Die kan den boom in!

LUCY: Dat vind ik smerig van u!

FRANK: Wat moet ze anders doen? Ze kan toch geen twee venten houden.

ODETTE: 't Is Juul z'n eigen schuld. Hij heeft het allemaal zo ver laten komen.

FRANK: Lucy moet u nog iets vragen!

LUCY: Nee Frank.

ODETTE: Scheelt er iets?

LUCY: Frank wil dat ik u nog eens geld vraag.

ODETTE: Dat gaat niet, mannekes. We hebben zelf last met dat klein preeke van onze Juul. Waarom denkt ge dat ik tupperware ga verkopen?

FRANK: Ge hebt dat pensioen van Miel toch ook nog. (gooit z'n sigarettepeuk weg)

LUCY: Oprapen Frank...!

ODETTE: Toch geen ambras over één peuk zeker!

LUCY: (vervolgt tot Frank) Oprapen...! En 't was beter dat ge stopte met roken. Dat brengt ook geld op.

FRANK: Dat gaat niet. Ik heb te veel zenuwen. Of hebt ge liever dat ik door m'n dak ga! Dan sta ik niet in voor de gevolgen hé!

(Plots komt er even stoom uit de grond. Lucy schrikt)

LUCY: Wanneer gaat onze pa daar eens eindelijk iets aan doen?

ODETTE: Hij wacht tot er olie uitkomt in plaats van stoom!

FRANK: De Juul is zot.

ODETTE: Ga maar eens in de kelder naar die lek kijken. Maar trek dan eerst laarzen aan wilt ge geen natte voeten. Alle pottokes zijn aan 't drijven. We moeten ze vangen met nen hengel. Deze morgen wou ik een doos tv-worstjes vangen, maar toen ik beet had bleek het een doos tomatenpuree te zijn. We hebben dan maar tomatensoep gegeten als ontbijt.

(Miel komt naar buiten)

LUCY: Allé, onze bompa is ook al wakker.

MIEL: Odette, kunt gij mijnen dagelijkse borrel gaan halen?

ODETTE: Die hebt ge al gehad, Miel.

MIEL: Hoe...? Ik ben just wakker.

ODETTE: Nee Miel, dat was een middagdutje.

MIEL: Waar zit onze Juul?

ODETTE: Die is biljarten. 't Is zondag vandaag.

MIEL: En gisteren was het ook al zondag...?

ODETTE: (tot Lucy en Frank) Hij vergeet heel snel hé.

MIEL: Lucy, kunt gij nog eens voorlezen over Repelsteeltje?

LUCY: Dat sprookje hoort 'm wel graag hé. (gaat naar binnen)

FRANK: (tot Odette) En zal 't lukken, die tupperware verkopen?

ODETTE: Ja, al was 't maar om van huis weg te zijn.

(Lucy komt buiten met het sprookjesboek. Ze zet zich naast Miel en begint voor te lezen)

LUCY: Zijt ge gereed, Bompa? (leest voor) Er was eens een molenaar die een mooie dochter had. Op een dag kwam de koning voorbij en de molenaar zei...

FRANK: (onderbreekt) Ik ben dat geleuter over Repelsteeltje kotsbeu. Dat is hier elke keer van "Kunt gij nog eens voorlezen?" (tot Odette) Kom, wij gaan binnen.

(Frank en Odette gaan naar binnen)

LUCY: (leest verder) De molenaar zei tegen de koning: "Ik heb een mooie dochter die stro tot goud kan spinnen". Dat is mooi...

MIEL: (onderbreekt) Lees nu maar voor uit dat ander boekje want ze zijn naar binnen.

LUCY: (opent het boek helemaal achteraan waar nog een ander boekje steekt. Ze leest er uit voor) Isabelle daalde de trap af. Marcel zag haar grote borsten in haar zomerjurk dansen. Onder de jurk schemerde haar slipje. Het libido van Marcel raakte danig overstuurd...

MIEL: (onderbreekt) Libido, wat wilt dat zeggen, Lucy?

LUCY: Wel euh, dat is euh..., weet ge wel!

MIEL: Een broek vol goesting...?

LUCY: Zoiets ja.

MIEL: Noemen ze dat zó tegenwoordig? Dan heb ik vroeger veel libido's gehad.

LUCY: (leest verder) Marcel was helemaal bedwelmd door haar aanwezigheid. Ze wierp zich in zijn armen. Marcel graaide wellustig in het weelderige vrouwenvlees dat hij zo lang begeerd had. Plots beseft Marcel dat hij moest doorgaan om de laatste trein nog te halen. Met pijn in het hart nam hij afscheid van Isabelle.

MIEL: (is intussen uit zijn zetel gekomen, onderbreekt) Waarom bolt de Marcel het af?

LUCY: Omdat die naar huis moet.

MIEL: Waarom moet die naar huis?

LUCY: Misschien heeft hij nog een andere afspraak.

MIEL: Met wie...?

LUCY: Misschien met zijn vrouw, wie weet.

MIEL: Is de Marcel getrouwd...? Potverdekke zèg, da's ook gene gewone...!

LUCY: Bompa, als gij zó blijft vragen stellen dan kan ik niet voorlezen hé. (leest verder) Marcel kuste Isabelle hevig. Hun lichamen gloeiden tegen elkaar. Hij kneedde haar mollige kont en haar schouders. (als Frank naar buiten komt met flesje bier leest ze verder over Repelsteeltje) ...en de koning zei tegen de molenaar: "Laat je dochter morgen naar het kasteel komen". De volgende dag...

(Frank zet zich ondertussen in de zetel van Miel)

MIEL: (vertoord tot Frank) Uit mijne zetel gij...!

FRANK: Maar allé nu!

MIEL: (dreigend) Wilt ge nen trek van mijne wandelstok?

FRANK: Dat moet gij eens riskeren, maatje!

MIEL: Ik zal seffens eens onder uwe libido stampen!

FRANK: Ge hebt sjans dat ik me moet inhouden of ik knakte u gelijke een wortelke.

MIEL: Nougatbollen...! Gij weet zeker niet hoeveel Duitsers ik aan mijne riek gestoken heb in den oorlog.

LUCY: Is 't nu gedaan, Frank? (vervolgt tot Miel) En gij moet ook dimmen, hé Repelsteeltje!

MIEL: (ad Frank) Hij moet uit mijne zetel blijven! (gaat richting straat)

LUCY: Waar gaat ge naartoe?

MIEL: Efkes tot aan de brievenbus..., om wat af te koelen. Uit mijne zetel blijven hé! (af langs straat)

LUCY: Hij is weer niet in "zijne goeie" vandaag.

(Odette komt buiten)

ODETTE: Heeft de Miel 't zaag weer?

FRANK: Nog erger dan een kettingzaag.

ODETTE: Soms ben ik die zo beu hé, dat is met geen pen te beschrijven.

LUCY: Wacht tot wij 86 jaar zijn.

FRANK: Dat is nog geen reden om zo'n kuren te krijgen.

LUCY: Gij zijt er nog maar 30 en ge zaagt nu al.

FRANK: Een beetje dimmen hé.

LUCY: Willen wij den bompa voor een tijdje binnenpakken, Frank?

FRANK: (afwijzend) Daar denk ik nog niet aan!

LUCY: Natuurlijk niet, maar gij jengelt wèl naar z'n pensioen.

(Miel keert weer van de straatkant en zet zich terug in z'n zetel)

FRANK: Kom Lucy, wij zijn de pist in.

LUCY: Tot morgen, hé make.

(Lucy en Frank gaan er vandoor)

MIEL: Die Frank vertrouw ik niet.

ODETTE: Och Miel, gij vertrouwt niemand.

(Lucy en Frank komen direct weer terug)

FRANK: (furieus woedend ad Miel) Nog in geen 1.000 jaar komt die ouwe bij ons inwonen!

ODETTE: Wat nu weer...?

FRANK: Die ouwe pee heeft tegen mijne moto gepist!

MIEL: Nog een geluk dat het niet in uwe naftbak was of ge kon te voet naar huis, haha!

FRANK: En als ge nu niet gaat zwijgen dan kom ik morgen met alle Hels Angels van heel België naar hier.

MIEL: Dat zei nen Duitse commandant ook eens tegen mij in 40-45, maar wij deden een laxemiddel in zijn eten...! Daar is wat af gesche... (herpakt zich) ...geschoten!

FRANK: Ge kunt er niet fatsoenlijk mee praten. Kom Lucy, we zijn weg.

LUCY: Ik zie er tegenop om weeral met de velo naar huis te rijden, Frank.

FRANK: Denk maar aan uw dieet. (gaat er vandoor)

LUCY: (showt haar figuur) Ben ik echt te dik, ma?

ODETTE: Maar nee, kindje.

LUCY: Waarom zegt Frank dat dan?

ODETTE: Onze pa zegt altijd dat ik kromme tenen heb. Moet ik die dan ook maar tussen de bankschroef steken? Ze moeten ons maar nemen zoals we zijn.

(Lucy gaat er ook vandoor. Odette geeft de planten water met een plantensproeier)

ODETTE: (tot Miel) Waarom roept ge mij niet als ge naar 't toilet moet gaan? Begrijpt gij niet dat ik daar heel veel werk mee heb? Elk meubel draagt sporen van u? Behalve uwen eigen zetel.

MIEL: Een waterkraantje van 86 jaar lekt ook aan alle kanten.

ODETTE: Maar ik kan 't wel altijd opruimen hé.

MIEL: Waar blijft onze Juul?

ODETTE: Ik vrees dat die weer op een goei wei zit.

(Nora daagt op. Ze is luchtig gekleed)

MIEL: (spottend zoals altijd) Ah jong ding, zorg dat de wind niet onder uw kleed schiet hé!

NORA: (nijdig) Laat me gerust!

MIEL: (wil naar binnen) Uit mijne zetel blijven hé!

NORA: Ik zou nog niet willen..., bah!

(Miel gaat naar binnen)

NORA: Ik heb medelijden met u, Odette. Heel de dag bij die ouwe viezerik blijven zou voor mij een zware straf zijn.

ODETTE: Als we zijn pensioen niet hadden dan kwamen we niet rond, ma.

NORA: (ruikt aan de zetel van Miel) Wat is er nu zo speciaal aan die stinkende zetel...?

ODETTE: Ik vraag 't mij ook af.

NORA: (monstert de tuin) Zèg kindje, waarom gaan die planten kapot naast het tuinhuisje?

ODETTE: Ik vermoed dat onze Juul daar zijn avondplaske doet.

NORA: Dat zou bij mij rap opgelost zijn. Leg daar maar eens een stroomdraad..., hij zal rap weten hoe laat het is! Waar zit Juul trouwens?

ODETTE: Biljarten natuurlijk.

NORA: Ge moet dat ventje eens flink z'n les lezen.

ODETTE: Dat zal seffens gebeuren want voor mij is den emmer vol!

NORA: (zet de fontein aan) En attention als uwe vent die fontein nog ene keer durft uitzetten hé...!

ODETTE: Ik ga de tafel afruimen. Juul kan fluiten naar zijn middageten.

NORA: Eindelijk gebruikt ge uw verstand.

(Odette en Nora gaan naar binnen. Juul en Sylvain dagen op. Ze zijn beiden flink aangeschoten)

SYLVAIN: Wat gaat ge Odette deze keer vertellen, Juul?

JUUL: De eerste tien minuten moet ik altijd "ja" antwoorden.

SYLVAIN: Het wordt tijd dat gij ook eens leert chatten.

JUUL: Hoe werkt dat zjatten?

SYLVAIN: Kom, ik zal u eens een demonstratie geven.

(Ze gaan tot bij de pc)

SYLVAIN: Ge gaat met dat pijltje naar hier.

JUUL: Welk pijltje?

SYLVAIN: (hanteert de muis) Ziet ge hier geen pijltje bewegen?

(Juul tracht met zijn hoofd het pijltje te volgen en maakt grote cirkels met zijn hoofd)

JUUL: Amaai, dat pijltje gaat er nogal een gat uit zèg.

SYLVAIN: Dan klikt ge hier op. Dan klikt ge daar op. Ziet ge nu hier al die namen staan...? (merkt nu dat Juul rechtstaand slaapt) Juul...? Juul...? (schudt hem wakker) Niet slapen, hé maat, we gaan chatten.

JUUL: Zjatten en teloren zeker. Wacht eens efkes. (zet de fontein uit)

(Nora en Odette komen naar buiten)

NORA: (tot Juul bij de knop) Héla, wat doet gij daar...? Terug aanzetten, zeg ik u!

JUUL: Daar moet ik altijd van gaan pizze wizze wizze...!

NORA: En dan gaat ge maar tegen de coniferen staan zeker.

JUUL: Waar anders... (hikt) ...tiens!

NORA: Op het toilet.

JUUL: Ik mag van ons Odette maar één keer per dag doorchassen wegens besparingen.

ODETTE: Hij gaat 't weer in mijn schoenen schuiven. (wil zwaar uithalen) Als gij gaat biljarten dan...

JUUL: (onderbreekt) Als als als..., als mijn tante een snor had dan was 't mijne...

(hikt) ...nonkel!

ODETTE: En ge hebt weer zoveel praat. (zet stapje dicht, slaat de walm weg) Ge wordt al zat op ne meter afstand.

SYLVAIN: Natuurlijk, wat doen ze tegenwoordig ook in dat bier!

NORA: (tot Sylvain) Zwijgen gij...!

ODETTE: Onze Juul had beter "Van Dorst" geheten in plaats van "Van Dort".

(Maar ondertussen slaapt Juul weer rechtstaand)

NORA: Daar se, dat zat varken is weeral in 't slaap gesukkeld.

ODETTE: Dat ben ik al gewoon. (gaat naar binnen)

SYLVAIN: (stil tot Juul) Dat is nu gene moment om in slaap te vallen, hé Juul.

(Plots komt er even stoom uit de grond. Nora schrikt zich te pletter. Sylvain schatert)

SYLVAIN: (lachend tot Juul) Hebt ge dat gezien...! (imiteert Nora, komt bijna niet meer bij van 't lachen, gaat zelfs op z'n rug liggen)

NORA: (gepiqueerd ad Sylvain) Wat krijgt die...?

JUUL: Die krijgt de slappe lach... (hikt) ...als 'm zat is.

(Plots komt er weer even stoom uit de grond)

NORA: Misschien wordt dat binnenkort wel een vulkaan.

SYLVAIN: (tot Juul) Ge kunt misschien uw schoonmoeder op die stoom zetten, bij de eerstvolgende stoomstoot zit ze op de maan en zijt gij er vanaf, haha.

NORA: (grijpt Sylvain bij de kraag) Moet ik U eens naar de maan schieten, zatlap...?

SYLVAIN: Wacht efkes, dan ga ik eerst mijn goei kostuum aantrekken. (schatert maar door)

NORA: Trap 't af, onnozelaar...!

(Sylvain maakt aanstalte om weg te gaan)

SYLVAIN: (imiteert plots het spuiten van de stoom om Nora de stuipen op het lijf te jagen) Psssssch...! (barst dan weer in lachen uit (zingt op rijm) En we gingen met een zucht, tot boven in de lucht...! (gaat er dan vandoor)

NORA: Heeft die ze alle vijf nog?

JUUL: Gij verschiet wel rap hé. Een slecht geweten zeker?

(Ondertussen komt Odette naar buiten)

NORA: Ik zal eens een advocaat onder de arm nemen. Ge zult dan wel anders piepen.

JUUL: Dat kan mij just niks... (hikt) ...bommen! En als ge nu niet gaat zwijgen dan zal ik u seffens eens met uwe kop in die fontein... (hikt) ...steken!

NORA: Ge moest verlegen zijn, zó tegen uw schoonmoeder spreken. Ge ziet mij hier nooit meer!

JUUL: (met brede smile) Dan gaat dat hier héél... (hikt) ...plezant worden!

(Nora gaat er woedend vandoor)

ODETTE: (draconisch) Kom eens hier gij, zat varken!

JUUL: Ikke...?

ODETTE: Ja, gij! (autoritair) Ik tel tot drie. Eén, twee,...

(Juul spoedt zich tot bij Odette, maar struikelt bijna)

ODETTE: In welke café hebt gij gezeten...?

JUUL: In 't Mestputteke.

ODETTE: Oooh, gaat meneer tegenwoordig ook al naar vuil cafékes? Wat hebt ge daar gedaan...?

JUUL: Veel pinten gedronken... (hikt) ...héél veel!

ODETTE: Dat zie ik ook wel. Was er iets te zien?

JUUL: Ja, een serveuse met twee bloemkolen!

ODETTE: En hebt ge die aangeraakt...?

JUUL: Nee, maar ik had wel héél veel... (hikt) ...goesting.

ODETTE: Wie denkt gij wel dat ge zijt! Als ge tegen u iets zegt dan...

(Maar Juul slaapt weer rechtstaand)

ODETTE: (zeer luid en boos) En val niet in slaap als ik tegen u spreek, slaapkop...!
(in een bui van woede zet Odette de fontein weer aan)

JUUL: (met lachje) Dat doet me helemaal niks!

(Odette breekt de keu van Juul middendoor)

JUUL: (onthutst) Wat doet gij nu...! Dat is mijne nieuwe... (hikt) ...keu!

ODETTE: En nu moet ge eens goed naar mij luisteren, hé vriendje...

-Eén: Ge zijt naar een vuil café geweest!

-Twee: Ge zijt uitgevloegen tegen ons ma!

-Drie: Ik ben uw gemopper over mijn kromme tenen beu!

-Vier: We hebben al twee maanden een fit in de kelder!

-Vijf: Hoe dikwijls heb ik u al gevraagd om die muizen in het tuinhuisje te vangen. Ze worden zelfs zo tam dat ze niet meer gaan lopen!

-En zes: Ge zijt mijne verjaardag vergeten...!

(Juul zit ondertussen te geeuwen)

ODETTE: (vervolgt boos) En ik kan het niet hebben dat ge voortdurend zit te geeuwen als ik tegen u spreek!

JUUL: Ik zit helemaal niet te geeuwen, ik probeer aan 't woord... (hikt) ...te komen.

ODETTE: GIJ zijt in de fout gegaan, GIJ zult boeten! Voor straf gaat gij te voet naar Scherpenheuvel, èn... ook nog eens te voet terug. En ginder doet ge de kruisweg op uw knieën. Morgen vertrekt ge.

JUUL: Maar zoeteke, ik moet morgen gaan... (hikt) ...werken.

ODETTE: Ze zullen u daar niet missen als ge altijd in 't slaap valt.

JUUL: Kunt gij dat ambetant zweerke nu eens uitknijpen op mijne rug? (maakt

reeds zijn rug bloot)

ODETTE: Saluut! (spuit met plantensproeier op zijn blote rug)

JUUL: Mag de fontein nog niet uit? (perst z'n billen tegen elkaar) Ik moet er al van gaan... (hikt) ...plassen.

ODETTE: Doet 't maar in uw broek, dat doet uw vader ook! (gaat demonstratief met de armen gekruist in de zetel van Miel zitten)

(Miel komt buiten)

MIEL: (nijdig) Uit mijne zetel, Odette!

ODETTE: Zèèèg, begint gij ook nog, zeurpiet!

(Odette veert uit de zetel. Miel gaat erin zitten)

MIEL: (tot Juul) Zijt gij naar de mis geweest, Juul?

ODETTE: (ironisch) Hij heeft van de kelk moeten drinken. Ziet ge dat niet. (gaat naar binnen)

MIEL: Ge moet morgen mijn bed eens repareren want dat piept gelijk ne nest jonge mussen.

JUUL: Dat gaat niet.

MIEL: Waarom niet?

JUUL: Ik ga morgen te voet naar Scherpen... (hikt) ...heuvel.

MIEL: Eindelijk gaat ge uw verstand gebruiken. (ontdekt de kapotte keu van Juul) Hebt ge met uwe keu tussen de kerkdeuren gezeten?

JUUL: Odette kan niet verdragen dat ik ga biljarten. En zij gaat zelf om de twee dagen naar de coiffeur.

MIEL: Die vrouwen hé..., de goei lopen dun!

JUUL: Morgen mag ik zelfs niet gaan werken van haar! Héla héla... (tikt tegen z'n slaap) Wist gij dat Odette 's nachts in uwe zetel gaat zitten...? Zelfs haar ma gaat in uwe zetel zitten!

MIEL: (boos) Die moeten daar uit blijven!

JUUL: Waarom denkt ge dat gij maar ene borrel per dag krijgt? Omdat die fontein stukken van mensen kost aan den elentric. En dat betaalt Odette van uw pensioen.

MIEL: Ze zijn me hier aan 't kwaad maken hé...!

JUUL: 't Wordt tijd dat we Odette eens op haar plaats zetten.

MIEL: Hoogtijd...!

JUUL: We sluiten haar op bij de muizen in 't tuinhuisje.

MIEL: Ja, en we laten haar nooit meer los.

JUUL: We zetten er nog méér muizen... (hikt) ...bij!

MIEL: Nee, we pakken ratten met zo'n poten en zo'n bakkes!

(Odette komt naar buiten, dreigend met een braadpan)

JUUL: (neemt Miel in bescherming) Pas op vader, als ze een braadpan vastheeft is ze tot alles in staat...!

MIEL: (haalt een legerhelm tevoorschijn en zet die op z'n kop) Daar heb ik gene schrik van...!

JUUL: Nee... (hikt) ...maar ikke wel! (wil naar binnen vluchten maar struikelt, kruipt

dan op z'n knieën verder naar binnen)

MIEL: (met lachje) Laat den Duits maar komen...!

ODETTE: En wat hebt gij nog te zeggen, oudstrijder...? (slaat met de braadpan op Miel z'n helm)

MIEL: (als z'n ogen wegdraaien) Ich habe in meine Unterhose gefotst...!

DERDE TAFEREEL**(MAANDAG MORGEN)**

(Lucy en Frank zitten bij Odette aan tafel)

ODETTE: ...dus als straf kan onze Juul seffens te voet naar Scherpenheuvel vertrekken!

FRANK: Ik kan u geen ongelijk geven. Als ge die serveuse van 't Mestputteke zat voedert dan is die tot alles in staat!

LUCY: Hoe weet gij dat...? Hebt gij misschien ook goesting om mee te gaan naar Scherpenheuvel?

FRANK: (tot Odette) Ge geeft de Juul toch geen geld mee?

ODETTE: Waarom niet?

FRANK: Dan kan hij in Scherpenheuvel nog aan de zwier gaan.

LUCY: Daar hebt gij u niet mee te bemoeien, hé Frank.

FRANK: Ik mag toch mijn gedacht zeggen hé.

LUCY: Waar zit onze pa?

ODETTE: Die maakt zich gereed om te vertrekken.

LUCY: Ik ga eens horen wat 'm te zeggen heeft. (gaat naar binnen)

FRANK: En hoe gaat 't met uwe coiffeur? Dat amourke is al een tijdje bezig hé.

ODETTE: Hoe weet gij dat...?

FRANK: Op de chat komt ge àlles te weten.

ODETTE: Hij sprong vandaag eens binnen, zei hij.

FRANK: Zorg maar dat 'm niet te vèr springt!

ODETTE: Zo ver zijn we nog bijlange niet.

FRANK: 't Is wèl toeval hé, dat hij just komt als de Juul naar Scherpenheuvel gaat.

ODETTE: Ik heb hem gezegd dat hij zich moest voordoen als computer-specialist. Met Miel weet ge nooit!

(Lucy komt terug naar buiten)

LUCY: Onze pa was in 't slaap gevallen op de wc.

ODETTE: Is dat nu nog te begripen? Gisteren valt hij in 't slaap aan tafel met een hete patat in zijne mond. Stel u voor dat ge met zo iemand getrouwd zijt.

FRANK: Dan zal dat in 't echtelijk bed ook gene vette zijn.

ODETTE: Och mannekes, ik vind het de moeite niet meer om er aan te beginnen. Zelfs het licht aanlaten helpt niet meer. De laatste keer viel hij in 't slaap met de broek op z'n knieën!

(Fabienne komt toe)

FABIENNE: Ne goeiemorgen allemaal.

LUCY: Goeiemorgen Fabienne.

FABIENNE: Wat staat er vandaag op 't programma, madam?

ODETTE: Gelijk op ne gewone maandag. Met dit verschil dat Juul vandaag te voet naar Scherpenheuvel gaat.

FABIENNE: (met lachje) Gaat 'm zich bekeren?

ODETTE: Nee, hij is gestraft.

FABIENNE: Daar verschiet ik van.

ODETTE: Fabienne, uw uren lopen, dus ge moogt beginnen met poetsen hé.

FABIENNE: (raapt een sigarettapeuk op, dan tot Frank) Is dat van u, mislukte hippie?

FRANK: Let een beetje op uw woorden hé!

FABIENNE: Als ik nog ene keer een peuk vind dan eet ge ze op, hé kameraad!
(gaat naar binnen)

FRANK: Die is precies ook verkeerd uit bed gestapt!

LUCY: Fabienne heeft gelijk, Frank.

(Juul komt buiten met zijn rugzak. Hij is gekleed in trekkerskledij. Onder volgend gesprek haalt Frank een kassei uit de tuin en stopt die stiekem bij in de rugzak)

JUUL: Allé, ik ben gereed om te vertrekken. Odette, als er nen brief komt voor die onteigening, niet opendoen hé!

LUCY: Hebt ge genoeg eten en drinken, pa?

JUUL: Mijne rugzak zit vol.

ODETTE: Pak uwe gsm ook maar mee voor als ge in de problemen moest komen.

JUUL: Ik weet niet eens voor wat al die knopkes dienen.

ODETTE: Dan moet ge dat onderweg maar aan iemand vragen. En vergeet niet te bidden zodat ge eindelijk van uw slaapziekte verlost geraakt.

JUUL: Ik zal ook bidden voor uw kromme tenen.

ODETTE: Dat hoeft gij niet te doen.

JUUL: En als ik onderweg eens blaren onder mijn voeten krijg?

LUCY: Als die openspringen..., dat doet zeer, zenne pa!

JUUL: (begint te twifelen, dan vragend naar Odette) Misschien kan ik toch maar beter met de velo gaan...!

ODETTE: Hoe kunt ge nu te voet naar Scherpenheuvel gaan met de velo!

JUUL: Aan de hand hé.

ODETTE: Een straf is een straf. En als ge nog wat lang zaagt hé dan kunt ge seffens te voet naar Lourdes vertrekken!

JUUL: Wat hebt ge tussen mijn boterhammen gelegd?

ODETTE: Leverpaté.

JUUL: Dat lust ik niet. Dat weet ge toch.

ODETTE: Sorry Juul, dat is ook een deel van het boeten.

JUUL: (kijkt om zich heen) Allé, waarom komt ons vader nu geen afscheid nemen?

FRANK: Zoekt ge niet meer terug te komen?

JUUL: 't Was beter dat GIJ naar Scherpenheuvel ging. Gij hebt het méér nodig dan ik, luierik! Ge moest verlegen zijn, uw vrouw laten werken voor de kost.

FRANK: Ik kan geen werk vinden in mijne stiel.

JUUL: En van welke stiel hebt gij een diploma? Van missionaris zeker!

FRANK: Ik verdien meer geld dan gij. Da's straf hé.

LUCY: (tot Juul) Ge moet maar oppassen voor accidenten.

JUUL: Odette, kunt gij nog eens rap die ambetante zweer op mijne rug uitknijpen?

ODETTE: Die zweer zal er wel afschuren met uwe rugzak.

(Miel komt naar buiten. Hij is gekleed in korte broek, hoge schoenen en legerhelm. Op z'n vest prijken enkele medailles)

JUUL: (verwonderd tot Miel) Wat zijt gij van plan...?

MIEL: Ik ga mee naar Scherpenheuvel!

JUUL: Allé vader, gij hebt ze alle vijf niet meer zeker.

MIEL: (boos) Ik heb er twee, en die pak ik allebei mee.

LUCY: Dat is toch niks meer voor u, bompa.

MIEL: Nougatbollen...! Ik wil Ons-Lieve-Vrouwke zien.

FRANK: Ga maar mee, Miel. Als ge daar zó in den basiliek aankomt dan gaan ze voor u direct rond met de schaal.

ODETTE: Neenee, hij gaat niet mee.

MIEL: (kordaat) Ik ga wèl mee...!

ODETTE: En wij morgen opgepakt worden voor oudermishandeling zeker. (furieus)
Gij blijft thuis!

MIEL: Okee, als dat zó zit...!

(We zien duidelijk dat Miel een pers-beweging maakt)

ODETTE: Ja hopla, 't is weer prijs! Als meneer zijne zin niet krijgt dan doet 'm uit protest maar in z'n broek.

JUUL: Verstaat ge nu waarom de Duitsers de tweede wereldoorlog verloren hebben? (ad Miel) Als ge een vijandelijk leger van dat kaliber tegenkomt dan zou ik me ook overgeven!

MIEL: Odette, kunt gij eens efkes mee naar binnen gaan? (gaat met gespreide benen naar binnen)

ODETTE: Toch spijtig dat een plaats in 't rusthuis zoveel geld kost hé.

(Fabienne komt buiten. Ze is nu gekleed in schort)

FABIENNE: Goei reis, hé Juul. En breng voor mij maar wat pepernoten mee.

ODETTE: Fabienne, ge moogt gaan verder poetsen.

JUUL: Neenee, Fabienne mag hier blijven, om afscheid te nemen.

FRANK: (tot Juul) Ik denk dat ge nu moogt vertrekken wilt ge ginder voor den donkere arriveren.

JUUL: Odette, zorg dat ons vader de fles niet vindt hé, want dan zijn de gevolgen niet te overzien!

(Nora daagt op)

JUUL: Hier se..., geen goesting om mee te gaan?

NORA: (nors zoals altijd) Ze moesten nog 20 kilo lood in uw schoenen steken.

JUUL: 't Was beter dat ze me vleugels gaven.

NORA: Ge zult wel anders zingen als ge terug zijt. Uw benen zullen kraken van de pijn.

JUUL: Ik ken ne goeie binnenweg.

NORA: En ik ken de pastoor van Scherpenheuvel. Ik zal hem vragen of ge wel degelijk in den basiliek geweest zijt.

JUUL: Kan er iemand die rugzak over mijn schouders hangen?

LUCY: (probeert, doch krijgt de rugzak niet van de grond) Gij zoekt twee jaar weg te blijven zeker?

JUUL: Gij zijt ook nooit bij 't leger geweest hé.

(Met een stevige ruk zwaait Juul de rugzak over z'n schouders, maar door onoplettendheid krijgt Frank de rugzak tegen zijn kop. Frank zwijmelt even heen en weer)

JUUL: (stelt Frank gerust) Dat was mijn brooddoos maar. Ge hebt nog sjans dat er gene kasseien insteken! (vertrekt)

LUCY: (ontfermt zich over Frank) Gaat 't, jongen?

FABIENNE: Als nen Hels angel daar nog niet tegen kan, pffft!

ODETTE: Fabienne, ge moogt binnen gaan afstoffen.

FABIENNE: Ik moet elke maandag toch eerst het terras opruimen.

ODETTE: En ik wil gene commentaar.

NORA: Ge hebt gelijk. Daar moet hier meer afstand komen tussen madam en de meid.

(Miel komt in de deuropening staan)

MIEL: Odette, kunt ge mijnen dagelijkse borrel eens geven?

ODETTE: Ja zagevent. En verschonon ook zeker?

MIEL: Waarom?

ODETTE: Riekt gij dat niet?

MIEL: (snuift enkele keren) Tiens, ik dacht dat er ergens een rioolputteke open lag. (gaat weer naar binnen)

NORA: (tot Odette) Ge had Miel toch moeten meesturen, dan waart ge daar ook een paar dagen van verlost.

ODETTE: Er moet toch iemand patatten schillen, hé ma. (gaat naar binnen)

NORA: (tot Frank die z'n onderkin heen en weer beweegt) Staat Frank z'n onderkin nu precies niet uit den haak...?

LUCY: (stroopt haar mouwen op) Wil ik hem eens een koek geven langs den andere kant dan komt ze misschien terug recht!

(Plots komen er enkele stoten stoom uit de grond)

NORA: (schrikt weer) Is daar nu echt niks aan te doen...?

(Edgar Meulemans komt toe met een gereedschapkist en laarzen. Over zijn arm hangt een stofjas)

EDGAR: Sorry, maar ik kon de voordeur niet vinden.

NORA: Da's niet moeilijk, die heeft mijne schoonzoon naar 't containerpark gedaan.

EDGAR: Ik ben Edgar Meulemans, de loodgieter.

NORA: Er is een lek in de kelder. Kunt gij die dichtmaken?

EDGAR: Ik zal proberen, maar 't is wel mijn eerste werkdag hé. (zet zijn gereedschapkist neer, toevallig op de voet van Nora)

NORA: (pijnkreet) Aauwh...!

EDGAR: Oh pardon.

NORA: Ik zal u wijzen waar de kelder is. Voeten vegen hé! (gaat met Edgar naar binnen)

LUCY: Dat ziet er precies ook geen hele snuggere uit.

(Fabienne komt de stofdoek uitkloppen, bewust over de kop van Frank die daardoor begint te hoesten)

FRANK: (protesteert fel) Fabienne...!

FABIENNE: Oh sorry, ik had u niet zien zitten. (pesterig) Ge zijt ook zone smalle hé!

(Frank pakt de stofdoek af en dreigt ermee te slaan)

FABIENNE: (in bokshouding) Durft niet hé...!

LUCY: Ge moet Fabienne niet zo plagen, Frank.

FABIENNE: Laat maar, Lucy. Ik zal seffens die Hels Angel-tekens van zijn vest eens over zijn ogen plakken!

(Frank toont haar zijn middelvinger en gaat naar binnen)

FABIENNE: (tot Lucy) Dat gij met zone ambetante vent kunt getrouwd zijn, dat begrijp ik niet.

LUCY: Ja Fabienne, ik vrees dat ik zand in m'n ogen had toen ik hem leerde kennen.

(Miel, weer normaal gekleed, komt naar buiten met het sprookjesboek en geeft dat aan Lucy)

MIEL: Kunt gij nog eens voorlezen, Lucy? (zet zich in z'n zetel)

FABIENNE: Toch weer niet over Repelsteeltje zeker! (tot Miel) Gij gaat nog eens veranderen in Repelsteeltje. (gaat naar binnen)

MIEL: (tot Lucy) Over dat ànder Repelsteeltje liefst.

LUCY: (opent het boek en leest) Marcel raakte zodanig in de war toen Isabelle zich op de zetel liet vallen dat hij haar jurk omhoog sjarde. Spoedig was hij in extase.

MIEL: Wat is extase, Lucy?

LUCY: Wel uwe..., uwen dinges hé!... (leest verder) Langzaam streeelde Marcel over de zachte huid van Isabelle. Al gauw stond zij in vuur en vlam.

MIEL: Waarom belt de Marcel de pompiers niet?

LUCY: Waarom moet die de pompiers bellen?

MIEL: Isabelle staat in vuur en vlam, zegt ge just.

(Frank komt buiten met een flesje bier)

LUCY: (schakelt onmiddellijk over naar het sprookje over Repelsteeltje) ...De koning bracht haar naar een kamer met een spinnenwiel en heel veel stro.

MIEL: (heeft Frank niet gemerkt) Lag daar stro op dat bed...?

LUCY: Maar nee, bompa.

MIEL: (begrijpt er niks meer van) En wat komt die koning plots doen op de slaapkamer van Isabelle...?

(Lucy tracht Miel er met een gebaartje op attent te maken dat Frank aanwezig is, maar hij begrijpt het niet)

MIEL: (denkt het te snappen) Aha, wilt die soms ook met Isabelle... (imiteert dan het gebaartje van Lucy) Daar gaat de Marcel ook niet mee kunnen lachen, denk ik.

LUCY: (moedeloos) Maar nee, bompa.

MIEL: En wat zegt Isabelle daarvan?

LUCY: (tot Frank) Kunt gij nog drinken met uw ontwrichte kin?

(Miel schuift uit z'n zetel van het schrikken als hij Frank plots merkt. Frank tikt op zijn horloge ad Lucy)

LUCY: Wij moeten doorgaan, bompa. (geeft het sprookjesboek aan Miel en roept aan de deur) Ma, wij zijn weg hé. (tot Miel) Tot Morgen, hé bompa. (dan stil tot Frank) Gij zegt zo weinig? Die mossel tegen uwen kinnenbak is u niet goed bevallen hé?

(Frank en Lucy gaan weg. Miel drinkt het flesje van Frank verder leeg. Fabienne komt weer buiten met de stofdoek)

MIEL: Fabienne, kom eens efkes op mijne schoot zitten!

FABIENNE: (zet zich op zijn schoot, ze zal onder volgende tekst heen en weer schuiven) Ik ben hier al 7 jaar meid. Maar zoals 't nu gaat met madam, dat heb ik nog nooit meegemaakt! Ik hoop maar dat Juul snel terugkomt van Scherpenheuvel want anders blijf ik hier niet langer werken. Die Odette is een heks!

MIEL: Fabienne, kunt ge efkes blijven stilzitten want mijnen "extase" begint al te werken...!

(Nora en Odette komen buiten)

ODETTE: Wat doet gij hier, Fabienne...?

FABIENNE: (veert snel recht) Ik kwam de stofvod uitkloppen.

ODETTE: Dat duurt maar twee seconden.

NORA: (vervolgt) En dat hoort ge niet op de schoot van Miel te doen. Begrepen...!

FABIENNE: Mag Miel dan niks meer hebben van zijn leven?

ODETTE: Hij mag elke dag al in zijn broek doen. Is dat nog niet genoeg! En nu vooruit, naar binnen. (pusht haar)

FABIENNE: Ik ben genen hond, hé zèg!

ODETTE: Zwijgen of vertrekken! Het zal hier eens gaan veranderen. En houdt die loodgieter in de gaten. Of moet ik dat ook nog zelf doen!

(Fabienne maakt stiekem een obsceen gebaar naar Odette terwijl ze naar binnen gaat)

NORA: (tot Odette) Ge hebt uw meid te veel vrijheid gegeven de laatste tijd.

ODETTE: Ikke nie, onze Juul.

NORA: Werkvolk moet ge met strakke hand leiden.

ODETTE: Ja make.

NORA: Als er iets is dan belt ge me maar. (gaat er vandoor)

ODETTE: (tot Miel) En gij moet Fabienne met rust laten, hé ouwe zwabber! (gaat naar binnen)

(Jean-Claude daagt op. Hij lispelt zwaar)

JEAN-CLAUDE: Goiedag mijnheer, ik kom de pc herstellen. Is madam niet thuis?

MIEL: Moet gij madam hebben om de pc te repareren?

JEAN-CLAUDE: Nee zenne.

MIEL: Begint er dan maar aan, daar staat 'm!

(Jean-Claude zet zich aan de pc. Miel komt uit z'n zetel)

MIEL: Gij komt goed aan uwe kost zeker?

JEAN-CLAUDE: Ik mag niet sarren over mijn salaris.

MIEL: Woont gij hier ook in de buurt?

JEAN-CLAUDE: Ja, in de processiestraat nummer zestien.

MIEL: Hoeveel koeien heeft uw vader?

JEAN-CLAUDE: Die zit sinds zes weken in de psychiatrie.

MIEL: Hoe heet uw moeder?

JEAN-CLAUDE: Celine Stessens.

MIEL: Daar zit precies iets tussen uw tanden, omdat gij zo lispelt.

JEAN-CLAUDE: Zèèèg...! Zwanst niet hé!

MIEL: Precies dat de "S" tegen uw gehemelte blijft plakken.

JEAN-CLAUDE: Gij zijt wel nen onbeschaafde schelm, vind ik.

MIEL: Mag ik ook eens op de toppekes van dat machien duwen?

JEAN-CLAUDE: Straks. Situaties op de pc moet ge steeds stapsgewijs studeren.

MIEL: (bij zichzelf) Wat slaagt die uit z'n botten!

JEAN-CLAUDE: Sorry, maar gij snapt geen snars van ne pc.

MIEL: Dat denkt ge maar. Daar se...! (plant al zijn vingers prompt op de toetsen)

(Plots komt er even stoom uit de grond. Jean-Claude schrikt zich te pletter)

JEAN-CLAUDE: Ziet ge nu wat ge uitgestoken hebt, stomme steenezel...! Straks schieten we samen de lucht in! (gaat toevallig in de zetel van Miel zitten)

MIEL: Uit mijne zetel, of ik zal eens op UW topke duwen!

JEAN-CLAUDE: Amaai, gij zijt ook gene plezante zenne! Ge zijt zelfs agressief.

MIEL: (imiteert zijn gelispel) Zie maar dat gij niet agressief zijt!

(Odette komt naar buiten)

ODETTE: (opgetogen) Jean-Claude, ge zijt er al. (gespeeld) Is de pc al hersteld?

JEAN-CLAUDE: Ja, maar ik moet wel zeggen dat ge hier serieus met een onbeschofte persoon samen zit. (met blik naar Miel)

ODETTE: (fluistert) Lang kan dat niet meer duren. Hij is al 86 jaar. Eén van de dagen is hij toch... (maakt horizontaal gebaartje onder haar keel)

(Loodgieter Edgar komt buiten met een halve emmer water. Hij is gekleed in

stofjas en draagt laarzen aan z'n voeten waarvan telkens de onderste 10 cm nat is)

EDGAR: (terwijl hij Jean-Claude raakt met z'n emmer) Oh pardon! (kapt de emmer water leeg in de tuin, dan tot Odette) Is dat uwe man, madam? Die is precies ook een stuk jonger dan gij.

ODETTE: Kom Jean-Claude, ik wil geen pottenkijkers.

(Odette en Jean-Claude gaan hand in hand naar binnen)

MIEL: (tot Edgar) Wie zijt gij...?

EDGAR: Edgar Meulemans, de loodgieter. Ik maak die fit in de kelder dicht. Ik probeer toch tenminste. Zij gij de vader van Odette?

MIEL: Nee, van onze Juul.

EDGAR: Was dat uwe zoon Juul daarnet?

MIEL: Nee, onze Juul is heel ver op reis.

EDGAR: Naar Spanje?

MIEL: Nee, naar Scherpenheuvel.

(Fabienne komt buiten met een kopje koffie voor Edgar. Onhandige Edgar botst tegen Fabienne)

EDGAR: Oh pardon.

FABIENNE: Dat is niet erg..., maar wèl heet! (presenteert hem het kopje koffie) Alstublieft.

EDGAR: Merci. Toch nog iemand die zich het lot van de werkende mens aantrekt.

FABIENNE: Miel, wie is die vreemde vent bij Odette?

MIEL: Die komt het machien van Odette herstellen.

FABIENNE: (valt uit de lucht) Welk machien...?

MIEL: Jaja, hij heeft er zelfs al opgezeten..., en flink met haar muis gespeeld..., terwijl hij niet van de toppekes kon blijven!

FABIENNE: How how, ik kan efkes niet volgen...!

MIEL: Echt waar want ik heb 't met mijn eigen ogen gezien. Dat ding van Odette zal de eerste dagen niet meer moeten gesmeerd worden.

EDGAR: (stoot zijn kopje koffie om) Oh pardon...!

VIERDE TAFEREEL**(MAANDAG NAMIDDAG)**

(Odette chat terwijl Miel zijn verhaal doet)

MIEL: ...en wij zaten in de loopgracht terwijl de Duitse kogels ons om de oren floten. En ze waren potverdekke met velen. Héél de kust zat vol Duitsers.

(Odette krijgt ondertussen telefoon langs haar gsm)

MIEL: (vervolgt zijn verhaal) We hadden zelfs de kans niet om terug te schieten. En weet ge waarom niet? Omdat wij geen kogels hadden.

ODETTE: Miel, zwijg eens efkes. Ik heb iemand aan de lijn.

MIEL: Aan welke lijn?

ODETTE: Aan mijnen telefoon. (door hoorn) Ah Jean-Claude, Kunt ge onmiddellijk tot hier komen? - - - Ja, de kust is vrij. (haakt in)

MIEL: Nee, de kust is niet vrij, heb ik toch just verteld! Het zat er vol met Duitsers. Waarom luistert gij nooit naar mij, Odette?

ODETTE: Gij moet uwe mond houden als ik telefoneer!

MIEL: Ik moet alles en ik mag niks.

ODETTE: Wie zegt dat!

MIEL: Ik mag niet eens met 't muizeke van uw machien spelen.

ODETTE: Dan moet ge maar in 't tuinhuisje gaan spelen met de muizen, daar zitten er genoeg!

(Loodgieter Edgar komt met een halve emmer water naar buiten en wil die in de tuin leegkappen)

ODETTE: Daar geen water kappen alstublieft!

EDGAR: Oh pardon. (stopt net op tijd)

ODETTE: Gij werkt wel lang aan een eenvoudige fit hé. Ge zijt al van deze morgen bezig. Hoeveel uren werk hebt ge nog?

EDGAR: Dat weet ik niet.

ODETTE: Wie gaat dat betalen? Ikke niet, hé vriend!

EDGAR: Dan zal ik maar gaan voortwerken. (kapt nu toch zijn emmer leeg in de tuin) Oh pardon...! (haalt zijn schouders op en gaat naar binnen)

MIEL: Odette, ik heb mijnen borrel vandaag nog niet gehad.

ODETTE: Jawel Miel, die hebt ge wèl gehad.

MIEL: Gij werkt mij toch altijd tegen hé.

ODETTE: Gaat ge weer beginnen, ja!

(In een Franse colère plast Miel in zijn broek)

ODETTE: 't Is niet waar hé! (roept aan de deur) Fabienne, kunt gij Miel eens verschonen?

(Fabienne komt buiten)

FABIENNE: Is 't weer van datte, Miel? Kom, we zullen er eens rap aan beginnen.

MIEL: Een ander hand aan m'n lijf zal eens deugd doen.

(Miel en Fabienne gaan naar binnen. Jean-Claude daagt op. Miel spioneert nog even aan de deur)

ODETTE: (liefjes) Dag Jean-Claude. Kan er een kusje af?

JEAN-CLAUDE: Nee, we moeten oppassen dat niemand ons ziet.

ODETTE: Daar trek ik mij niks meer van aan. (presenteert haar lippen)

JEAN-CLAUDE: (stoot haar af) Jamaar, ik kus niet zo graag.

MIEL: (treiterend) Nee, hij speelt liever met 't muizeke!

JEAN-CLAUDE: (tot Miel) Daar is 'm weer zenne, de spion. Gij moet eens een sessie beschaafdheid volgen.

MIEL: (imiteert het gelispel) Ik moet just niks volgen! Ge hebt weer met uw tong vastgezeten in de soepmixer zeker?

FABIENNE: (roept OFF) Miel, waar blijft ge nu?

ODETTE: (beveelt Miel) Maak dat ge binnen zijt!

(Miel gaat naar binnen. Sylvain daagt op. Op aandringen van Odette verstopt Jean-Claude zich snel onder de tafel)

ODETTE: Wat nieuws, Sylvain?

SYLVAIN: Ik kom eens luisteren of ge al iets van de Juul gehoord hebt.

ODETTE: Hij zal nu wel in Scherpenheuvel zitten zeker. Het is half drie.

(Sylvain ziet Jean-Claude verstopt zitten)

SYLVAIN: (wil Odette daar op attent maken) Odette, zou 't kunnen dat daar...

ODETTE: (onderbreekt) Nee Sylvain, daar is niks! (zet zich vóór Jean-Claude)

SYLVAIN: Jawel, daar zit iemand onder...

ODETTE: (onderbreekt) Zijt gij zat, Sylvain? Daar zit niemand. En ga nu maar door want ik heb nog veel werk.

(Odette pusht Sylvain weg. Jean-Claude komt tevoorschijn)

JEAN-CLAUDE: Dat zijn nogal spellekes dat ge hier moet spelen zèg!

ODETTE: (liefjes) Zouden wij geen mooi koppel zijn? Ziet ge mij al over straat lopen met zo'n stoere bink als gij? En wat vindt gij van mij?

JEAN-CLAUDE: Gij hebt zachte haar. Maar dat ligt aan de stapels shampoos die ik erop spuit.

ODETTE: (met zwoele stem) Ik heb ook nog andere zachte dingen. Zoudt ge die ook eens graag willen zien...?

JEAN-CLAUDE: Nee, zo ver ben ik nog niet zenne.

ODETTE: Laat maar een belletje rinkelen als ge wèl zo ver zijt.

(Plots staat Fabienne in de deuropening met de armen gekruist. Ze heeft dat laatste gehoord)

FABIENNE: (jennend) Wat gaat uwe Juul daarvan zeggen als 'm dat 't weten

komt...?

ODETTE: (schrikt) Als jij durft klikken dan ontsla ik u onmiddellijk! Trouwens, is de vaat al gedaan?

FABIENNE: Ik ben het beu van slaafje te spelen voor u. Als ik al moet luiers verschonen dan was ik beter onthaalmoeder geworden.

ODETTE: Gefrustreerd zeker omdat jij gene man kunt vinden?

FABIENNE: Ik zal er ook twee pakken, gelijk jij! (gaat terug naar binnen)

ODETTE: (nijdig) Die meid begint op mijn systeem te werken!

JEAN-CLAUDE: Ik had ook zo'n slordige secretaresse. Ze kon nog niet eens fatsoenlijk spreken over serieuze dingen. Ik heb ze maar snel ontslagen.

ODETTE: (bekoorlijk) Goesting om efkes mee naar boven te gaan?

JEAN-CLAUDE: Wanneer komt Juul thuis?

ODETTE: Dat kan nog drie dagen duren. Hij is niet van de rapste.

JEAN-CLAUDE: Drie dagen aan een stuk seksen in zo'n situaties, dan pas ik zenne!

ODETTE: Och Jean-Claude, ge zet me helemaal in vuur. Kom, dan kunnen we er meteen invliegen.

JEAN-CLAUDE: Daar liggen toch schoon verse lakens op bed?

ODETTE: Jaja.

JEAN-CLAUDE: Is 't toegestaan dat ik de draperieën sluit? Ik zit onder stress zo de eerste keer.

ODETTE: Ik zal m'n ogen wel dichtdoen.

JEAN-CLAUDE: Maar niet piepen hé want ik kan er niet tegen dat een schaarsgekleedde stoeipoes mij steeds bespiedt.

(Als Odette en Jean-Claude naar binnen zijn komt Fabienne buiten met een kop koffie. Ze laat zich zuchtend op een stoel vallen en nipt aan de koffie)

FABIENNE: Allé, die is ook weeral op 't slechte pad. Waar gaan we toch naartoe...! (nipt aan haar koffie)

JUUL: (OFF vanuit het tuinhuisje) Pssst...! Pssst...!

(Fabienne sluipt verbaasd naar het tuinhuisje. Juul komt plots uit het tuinhuisje tevoorschijn)

FABIENNE: Wat doet jij hier? Moet jij niet in Scherpenheuvel zitten...?

JUUL: Na één kilometer hield ik het al voor bekeken.

FABIENNE: Zit jij hier al van deze voormiddag?

JUUL: Ja, ik was in 't slaap gevallen. (toont zware kassei) Iemand heeft deze kassei in mijne rugzak gestoken! Ik denk dat Frank de dader is.

FABIENNE: Die zullen we dan ook wel eens trakteren!

JUUL: Wie is die vreemde vent bij ons Odette?

FABIENNE: Wie denkt ge...?

JUUL: De loodgieter...?

FABIENNE: Nee, die is bezig in de kelder. Het is de minnaar van Odette!

JUUL: Nu begrijp ik waarom ik per se naar Scherpenheuvel moest gaan.

FABIENNE: Och Juul, ik zou u nog veel meer kunnen vertellen.

JUUL: Begin dan maar direct.

FABIENNE: 't Is al zo ver dat ze Odette "de matras van" (plaatselijke

gemeente) ...noemen, dan weet ge 't wel zeker!

JUUL: En wat weet gij nog dat ik niet weet?

FABIENNE: Waarom blijft de postbode hier altijd hangen? Waarom komt de melkboer hier zo graag?

JUUL: Waarom vertelt ge mij dat nu pas?

FABIENNE: Omdat ik moest zwijgen van Odette.

JUUL: Weet ge nog iets?

FABIENNE: Ooit heeft hier een verkoper van encyclopedies een hele dag doorgebracht terwijl gij werken waart.

JUUL: En heeft ons Odette toen die encyclopedies gekocht?

FABIENNE: Nee.

JUUL: (opgelucht) Oef, wat een geluk!

FABIENNE: Gaan uw ogen nog niet open...?

JUUL: Da's een stomme vraag aan iemand die om den haverklap in 't slaap valt, gelijk ik.

FABIENNE: Is Lucy wel uw èchte dochter?

JUUL: Misschien is ze wel van de melkboer!

FABIENNE: Waarom denkt ge dat?

JUUL: Omdat ons Lucy altijd veel melk drinkt.

FABIENNE: Dat chatten op de pc is enkel goed om contacten te leggen.

JUUL: Daar ken ik niks van.

FABIENNE: Dan wordt het hoogtijd dat ge 't gaat leren!

JUUL: Waar zijn Odette en die pipo nu?

FABIENNE: Die zijn aan 't kameren, boven in uw bed.

JUUL: Watte...? In mijn bed...? Zorg dat 'm van mijn biljartkeu's blijft hé!

FABIENNE: Ik vrees dat 'm met zijne keu gebruikt!

JUUL: Jamaar, daar staat geen biljarttafel!

FABIENNE: Gaat er nog geen lichtje branden...?

JUUL: (zijn frank valt) Miljààr...!

FABIENNE: (houdt een woedende Juul tegen) Nee, niet doen! Ge zoudt dingen doen waar ge achteraf spijt van krijgt. Zoiets moet ge slim aanpakken.

JUUL: Hoe...?

FABIENNE: Ge moet hen eerst daar boven uit uw bed krijgen.

JUUL: Ik zal mijn jachtgeweer pakken!

FABIENNE: Nee! Bel Odette op en zeg dat er iets scheelt met haar ma.

JUUL: (verbaasd) Scheelt er iets met haar ma...?

FABIENNE: Maar nee, ge moet doen alsof.

JUUL: (geeft haar zijn gsm) Hier, belt gij maar. Daar staan te veel knopkes op voor mij.

FABIENNE: Knopkes zijn ook nooit uwe sterke kant geweest hé. (telefoneert met vreemde stem door haar zakdoek) Madam Odette, daar scheelt iets met uw ma...! Kunt gij direct komen? (haakt in, dan tot Juul) Kruip nu maar terug in 't tuinhuisje voor ze u betrapt!

(Juul vlucht weer in het tuinhuisje. Fabienne begint de vloer te vegen op de achtergrond. Spoedig komen Odette en Jean-Claude naar buiten gelopen)

ODETTE: Sorry Jean-Claude, er scheelt iets met ons ma. Laat ons nu afscheid nemen van elkaar. (wil hem kussen)

JEAN-CLAUDE: (stoot haar af) Nee!

ODETTE: Waarom durft gij mij geen kusje geven? Dat is flauw hé. Wie heeft u leren kussen?

JEAN-CLAUDE: De eerste die mij kuste was ne zeehond in de zoo van Antwerpen.

(Odette en Jean-Claude gaan er vandoor. Juul komt uit het tuinhuisje)

FABIENNE: Hebt ge 't nu gezien?

JUUL: Hij kust wel niet graag hé.

FABIENNE: Geef me uwe gsm nog eens.

JUUL: Waarom?

FABIENNE: Ik bel onmiddellijk naar de Sylvain. De wraak zal zoet zijn.

JUUL: Bedankt, hé Fabienne.

FABIENNE: Bedank me maar op 't einde van de maand. (door hoorn) Sylvain, met Fabienne hier. Kom eens rap tot bij de Juul! - - - Ik heb een verrassing voor u! (haakt in)

JUUL: Hoe is dat zo ver kunnen komen met ons Odette?

FABIENNE: Och Juul, gij dwingt geen respect af. Ge moet u wat moderner kleden, dan kunt ge ook op jacht gaan.

JUUL: Zijt gij nog vrijgezel?

FABIENNE: Waarom vraagt ge dat?

JUUL: (aarzelend) Misschien kan er wel iets moois tussen ons bloeien.

FABIENNE: Nee, daar ben ik nog niet rijp genoeg voor.

JUUL: Ons Odette is wel rijp, te rijp zelfs, zelfs bijna rot. Ze zit onder de bruine vlekken. (kruipt achter de pc) En nu zal ik ook eens gaan zjatten! Hoe zetten ze dat machien aan?

FABIENNE: Dat staat al aan. Ik zal u efkes helpen. (tikt iets in) Lees dat eens!

JUUL: (leest) Flower...! Is dat vloer in 't Engels?

FABIENNE: Nee, dat is bloem. Dat is de schuilnaam van Odette. En haar wachtwoord is "love". Kijk hier eens naar al die namen.

JUUL: (leest op het scherm) Vettig manneke, Dikke Herman, Schunnige Frans, Hete Theo, de Lange,....

FABIENNE: Dat zijn allemaal chatvrienden van Odette. Die zijn hier allemaal al eens op bezoek geweest. Ik zal eens met iemand babbelen. (tikt wat in) Kijk eens wat ze vragen aan Flower! (leest) Wanneer mag ik nog eens afkomen? Wat vindt ge daarvan, Juul? Juul...? Juul...?

(Juul blijkt nog maar eens in slaap gevallen)

FABIENNE: (roept) Juul, hou uw ogen open...!

JUUL: (wordt wakker, dan ad pc) Waar waart ge gebleven...?

(Sylvain daagt op)

SYLVAIN: (tot Juul) Moest gij niet in Scherpenheuvel zitten...?

JUUL: En wat weet gij allemaal over ons Odette?

SYLVAIN: Dat het een tang van een vrouw is.

FABIENNE: Juul bedoelt, over haar relaties?

SYLVAIN: Toen ik daarstraks hier aankwam zat haar relatie verstopt onder tafel.

FABIENNE: (tot Juul) Heb ik gelijk of niet...?

SYLVAIN: Om het maar cru te zeggen, wie heeft Odette nog niet gehad...!

JUUL: (aarzelend) Hebt gij ook... ooit... iets gehad met... met ons Odette...?

SYLVAIN: Nee...

JUUL: (opgelucht) Dat is een pak van mijn hart!

SYLVAIN: (vervolgt) ...maar ik heb wel de kans gehad.

JUUL: Ja, van uw beste vrienden moet ge 't hebben.

SYLVAIN: Verleden jaar op een avond kom ik hier aan. Gij waart niet thuis. En Odette vraagt me om naar haar droogkast te kijken. Dus ik mee naar binnen. Wat gebeurt er, ik moest naar HAAR droogkast kijken. En toen zei ze: "pakt wat ge wilt!"

JUUL: En wat hebt ge gepakt...?

SYLVAIN: Mijne velo, en ik ben naar huis gereden.

JUUL: Ik moet met ons Odette dringend naar de spicoloog.

FABIENNE: Te laat, Juul, veel te laat. Odette is manziek! Die verslindt mannen gelijk gij boterhammen!

SYLVAIN: Waar gaat gij overnachten?

JUUL: In 't tuinhuisje. Daar durft Odette toch niet komen met al die muizen!

FABIENNE: Nee, slecht idee. Direct de beuk erin! Simuleer een ongeval. Ik zal de verbanddoos leeghalen. (gaat naar binnen)

SYLVAIN: Dus Odette weet nog niet dat gij thuis zijt?

JUUL: Vaneigens niet. Die denkt dat ik nog in Scherpenheuvel zit. Na ene kilometer had ik al twee blaren op m'n tenen. Mijn voeten zijn dat niet gewoon hé.

SYLVAIN: Nee, die kennen alleen den afstand van den biljart naar den toog.

(Edgar komt buiten en kapt een halve emmer water leeg)

SYLVAIN: Dat is de loodgieter.

JUUL: Tiens, die was ik vergeten te bellen. (tot Edgar) Heeft ons Odette u opgebeld?

EDGAR: Nee, ik had via via horen zeggen dat gij met een fit zat, en als kleine zelfstandige moogt ge dat niet laten koud worden.

(Edgar wil weer naar binnen maar botst op Sylvain)

EDGAR: Oh pardon.

(Als Fabienne buitenkomt met een hoop verband botst Edgar ook op haar)

EDGAR: Oh pardon. (gaat naar binnen)

FABIENNE: Zone kluns van ne loodgieter heb ik nog nooit gezien. Als die een fit kan dichtmaken dan ben ik tante Nonneke.

SYLVAIN: Doe eens voort, seffens is Odette daar!

(Juul z'n schedel wordt onder volgend gesprek helemaal in verband gelegd en op één plaats besprenkeld met ketchup)

FABIENNE: En we gaan 't nog straffer maken, morgen gaan hier mirakels gebeuren!

SYLVAIN: (verbaasd) Hoe...?

FABIENNE: Ons-Lieve-Vrouwke en Sint Jozef zullen verschijnen.

SYLVAIN: Is dat echt...?

FABIENNE: Gij en ik, hé Sylvain. We kunnen de fontein laten spuiten, de vogels laten zingen op commando, we kunnen het zelfs laten sneeuwen in de zomer...

JUUL: Ge moet wel oppassen met ons vader hé dat die 't niet aan zijne moteur krijgt! Ge weet dat 'm een zwak heeft voor alles wat met heiligen te maken heeft.

(Juul z'n schedel is ondertussen helemaal ingewonden)

FABIENNE: Voilà, ze mogen komen.

SYLVAIN: Ik ga nu efkes naar huis en kom seffens terug. Ik weet natuurlijk van niks hé. (gaat weg)

FABIENNE: En ik ben binnen. Vertel Odette maar dat ge een zwaar accident hebt gehad. En niet in 't slaap vallen, hé schone slaper! (gaat naar binnen)

(Odette komt thuis en stuit op de gekwetste Juul. Die houdt zich van de domme)

ODETTE: (schrikt erg) Juul, zijt gij dat...? Wat hebben ze met u gedaan...? (roept snel aan de deur) Fabienne, kom eens héél gauw naar buiten! Daar scheelt iets met onze Juul!

(Fabienne komt buiten en speelt het spel mee. VANAF NU ZAL JUUL PRATEN ALS EEN KIND VAN 10 JAAR)

FABIENNE: Maar Juuleke, wat is er met u gebeurd...?

JUUL: Ik ben tegen nen auto gelopen.

ODETTE: Wie heeft dat verband rond uwe kop gelegd?

JUUL: (tot Fabienne, ad Odette) Wie is die kwaai madam?

ODETTE: Oei, die kent mij niet meer! Fabienne, bel eens naar ons Lucy en naar ons ma! Ze moeten onmiddellijk naar hier komen!

FABIENNE: Ja madam. (loopt naar binnen)

ODETTE: Herkent ge mij niet meer, Juul? Ik ben Odette, uw vrouw!

JUUL: Dat wist ik niet.

ODETTE: Hoe zijt gij naar huis gekomen...?

JUUL: Met den taxi.

ODETTE: Ge wist toch nog waar ge woonde?

JUUL: Die chauffeur heeft mijn paspoort gevraagd.

(Fabienne komt ondertussen weer naar buiten, gevolgd door Miel)

MIEL: (als hij Juul merkt) Is dat ne gewonde Duits...?

FABIENNE: Nee Miel, dat is Juul.

JUUL: (tot Miel) En wie zijt gij, meneer?

MIEL: (met lachje) Ik heb altijd al gedacht dat onze Juul vroeg of laat zot ging worden.

ODETTE: (tot Juul) Zijt gij tot in Scherpenheuvel geweest?

JUUL: (als Fabienne achter de rug van Odette bevestigend knikt) Jaaaa...!

MIEL: Hebt ge met Ons-Lieve-Vrouwke gesproken?

JUUL: (als Fabienne achter de rug van Odette bevestigend knikt) Jaaaa...! Ze gaat morgen hier verschijnen en zal een paar mirakels doen.

MIEL: (aan de grond genageld) Hoort ge dat...? Ons-Lieve-Vrouwke gaat hier verschijnen. (zet de eerste tonen aan van een lied en maakt een overvloed aan kruistekens) Te Lourdes op de bergen verscheen in een grot... (zingt zo vals als een kat) Ave ave...

(Sylvain daagt op en zal het spel ook meespelen)

SYLVAIN: (gespeeld verbaasd) Wat is er met de Juul gebeurd...?

FABIENNE: (pseudo-droevig) Och Sylvain, 't is niet te geloven.

ODETTE: Hij is tegen nen auto gelopen in Scherpenheuvel.

SYLVAIN: Amaai, en zijne kop bloedt gelijk een varken. (wrijft met een vinger door de ketchup en proeft ervan) Die leeft niet lang meer. Zijn bloed smaakt nu al naar pensen!

(Achter de rug van Odette maakt Fabienne een gebaartje van "niet overdrijven" naar Sylvain)

SYLVAIN: Odette, ge gaat 't uzelf nooit vergeven dat ge uwe vent naar Scherpenheuvel gestuurd hebt.

ODETTE: Hier vóór de deur kan 'm ook onder nen auto lopen hé.

SYLVAIN: (medelevend tot Juul) Doet uwe arm ook zeer?

JUUL: Jaaaa.

SYLVAIN: En uw been ook een beetje?

JUUL: Jaaaa.

SYLVAIN: En uwe rug...?

JUUL: (tot Odette, ad Sylvain) Is dat meneer dokter...?

ODETTE: Nee, dat is de Sylvain, uwe vriend.

JUUL: (beteuterd) Ik heb geen vrienden.

(Plots komt er even stoom uit de grond)

JUUL: (klampt zich vast aan Odette) Vanwaar komt die rook...?

FABIENNE: Dat is gene rook, dat is stoom.

SYLVAIN: Oeioei, dat weet hij ook al niet meer.

ODETTE: We zullen hem in de zetel van Miel zetten.

MIEL: Nougatbollen...! NIET in mijne zetel...!

FABIENNE: Hebt gij dan niks medelijden met uwe zoon?

MIEL: In den oorlog had den Duits met mij ook geen medelijden.

FABIENNE: Mijne werkdag zit er op. Ik ga naar huis, madam.

SYLVAIN: Ik ga er ook vandoor. Ik kom Juul morgen nog wel eens bezoeken.

ODETTE: Jamaar, en wat moet ik nu doen met onze Juul?

FABIENNE: Gij zijt ermee getrouwd, hé madam.

(Fabienne en Sylvain groeten Juul voor ze doorgaan)

JUUL: (roept hen nog na, kinderlijk met z'n handje) Da da...!

ODETTE: (voelt aan z'n voorhoofd) Hebt gij koorts?

JUUL: Nee, maar wel honger.

ODETTE: (hoofdschuddend) Dat komt nooit meer in orde! (gaat naar binnen)

MIEL: Ik zal me ook eens gaan gereed maken tegen dat Ons-Lieve-Vrouwke gaat verschijnen.

JUUL: (weer even in zijn gewone rol) Wat zijt gij van plan...?

MIEL: Ik ga aan den entré zitten dan kan ik inkom vragen. Zeg maar dat Ons-Lieve-Vrouwke Sint Jozef meebrengt, dat is ne schrijnwerker en dan kan die de ressorts van mijn bed eens nakijken! Ik ga nu mijne paternoster opblinken. (gaat naar binnen)

(Odette komt weer naar buiten)

JUUL: (met kinderstem) Waarom staat hier ne piano?

ODETTE: Dat is gene piano, dat is ne pc.

JUUL: En die televisie...?

ODETTE: Dat is het scherm van mijne pc.

(Lucy en Frank dagen op. Ze hangen in zware discussie. Ook Lucy draagt nu een moto-pak)

LUCY: (geeft Frank een uitbrander) ...of wilt ge dat ik eraf vlieg misschien?

FRANK: We moesten toch als de bliksem hier zijn. Ik kan er toch ook niet aan doen dat gij schrik hebt op ne moto.

LUCY: Ge moet dat voorste wiel er maar afdraaien!

FRANK: Waarom?

LUCY: Ge rijdt toch meestal op uw achterste wiel. Mijnen schoonste dag gaat zijn als gij op uwe smikkel over de beton schuurt!

ODETTE: Zijt ge bijna uitgeraasd? Dan bekijk nu uwe pa maar eens!

LUCY: (als ze Juul merkt) Wat heeft die aan de hand...?

ODETTE: Die is zó thuisgekomen van Scherpenheuvel!

LUCY: Pa, wat is er gebeurd...?

JUUL: Wie zijt gij...?

LUCY: (verwonderd) Die kent mij niet meer...!

JUUL: (ad Frank) Wie is die lelijke mens naast u?

FRANK: Ik zie 't al, die is zo zot als een achterdeur!

ODETTE: Volgens hem zal hier morgen Ons-Lieve-Vrouwke verschijnen, en er zullen mirakels gebeuren.

FRANK: Dat "zot zijn" heeft er altijd al ingezet.

LUCY: Moet ge nu zoiets zeggen waar hij bij zit?

FRANK: Wat haalt het allemaal uit, hij verstaat er toch geen bal van. Hier, kijk maar...! (zingt) De Juul dat is ne grote zot, de Juul dat is ne grote zot... (tot de rest) Hij begrijpt niet eens wat ik zeg!

(Als Frank even niet oplet schopt Juul hem stiekem onder zijn kont. Een boze Frank moet zich inhouden)

LUCY: Ge begint toch niet te vechten tegen ne gehandicapte, hé Frank!

FRANK: (boos) Gehandicapt in zijne kop, ja!

LUCY: Make, we moeten dringend met onze pa naar den dokter.

FRANK: Gaat ge daar nog geld aan uitgeven! Stop die toch in 't zothuis voor de rest van z'n leven.

ODETTE: Als 'm niet meer geneest dan moet ik mijn leven flink gaan bijsturen.

FRANK: (tot Lucy) Binnenkort krijgt ge nog ne naam. De dochter van "zotte Juul"! Maar dan durf ik mijn gezicht nergens meer laten zien hé!

ODETTE: Ik heb nu al ne naam. De vrouw van "luie Juul"!

(Frank schatert)

JUUL: (ernstig ad Frank) Waarom lacht die...?

LUCY: Frank vertelde een mopke, pa.

JUUL: Ik wil ook een mopke, eentje met suiker en witte chocolat... en ne grote choco!

LUCY: Oeioei..., dat komt nooit meer goed...!

(Miel komt naar buiten)

LUCY: Wat vindt gij van onze pa, bompa? Erg hé.

MIEL: Nougatbollen...! Ik vind dat onze Juul veel noten op zijne zang gekregen heeft. In mijnen jonge tijd was dat niet waar. Ons vader zou rap zijnen 48 in mijne koffer gestampt hebben!

(Nora daagt op. Ze draagt een hoedje)

MIEL: (slaat met zijn wandelstok op haar achterste) Ah jong ding, ge hebt zo'n schonen hoed op uwe kop!

NORA: (bijt van zich af) Zèèèèg...!

LUCY: (ad Miel) Dat kan 'm toch niet laten hé.

NORA: (koel tot Odette) Wat is er met Juul gebeurd...?

ODETTE: Hij is tegen nen auto gelopen!

NORA: Hij had er beter helemaal onder gezeten, dan waart ge er voorgoed vanaf! (vergewist zich van Juul z'n toestand) Kent gij mij nog...?

JUUL: (ad Nora) Kan die madam een beetje achteruit gaan?

NORA: Waarom?

JUUL: Omdat ze stinkt naar rotte eieren!

NORA: (gechoqueerd) Oooh..., dat is dure reuk van Vanderbilt. Bijna 100 Euro voor een fleske.

(Loodgieter Edgar komt met een halve emmer water naar buiten. Die wil hij vervolgens leegkappen, maar zijn oog valt op de gekwetste Juul)

EDGAR: (verbaasd) Wat is er met u gebeurd...? (waardoor hij Nora zonder kijken nat giet) Oh pardon...!

NORA: (afgrijselijke kreet) Zèèèèg...!

JUUL: (lacht Nora uit) Gij zijt precies een waterkieke...!

MIEL: (vervolgt lachend) Een waterkieke met nen hoed op...!

(Edgar wil zich excuseren, maar Nora plant haar voet op de zijne)

EDGAR: (kreunt) auwhhh...!

(Nora gaat er boos vandoor)

VIJFDE TAFEREEL**(DINSDAG MORGEN)**

(Odette verzorgt haar planten. Miel zit in zijn zetel. Hij draagt een maatpak met stropdas. Juul ontbijt een gekookt eitje. Hij is gekleed als een jongen van 10, in korte broek en bretellen. De windels zijn inmiddels van z'n hoofd. Hij draagt nu een sportief petje)

ODETTE: Waar blijft Fabienne toch...? De vaat staat daar, de was, de strijk en de vensters moeten ook gepoetst worden.

JUUL: (protesteert om het tè licht gekookt eitje) Baaaah, moet ik dàt ook opeten?

MIEL: Gij zult eten wat er op tafel komt!

JUUL: Die snottebellen lust ik niet!

MIEL: Nougatbollen...!

JUUL: Nougatbollen lust ik ook niet. (sopt zijn boterham in de koffie en speelt die naar binnen)

ODETTE: Waarom hebt gij uw beste kostuum aan, Miel?

MIEL: Tegen dat Ons-Lieve-Vrouwke en Sint Jozef komen.

ODETTE: Oh, is dat de reden! Daar geloof ik just niks van!

(Juul valt in slaap tijdens z'n ontbijt, met het lepeltje in z'n mond)

MIEL: (schudt hem brutaal wakker) Wakker worden nondedju...!

(Juul maakt gebaartje van "dimmen" naar Miel, achter de rug van Odette)

MIEL: Odette, ik heb vandaag nog genen borrel gehad hé.

ODETTE: Kunt ge nog ne minuut wachten, dan heb ik gedaan hier?

MIEL: Nee, ik wil die NU hebben! (terug in z'n zetel)

ODETTE: Gij zijt toch ne zeurpiet hé...! (gaat naar binnen)

JUUL: (hanteert het klavier van de pc als de toetsen van een piano) Daar komt gene muziek uit deze piano.

MIEL: Daar zal seffens wel muziek uitkomen als Odette ziet dat ge aan haar machien zit!

(Odette komt buiten met de borrel voor Miel)

MIEL: (maakt uit gewoonte een snel kruisteken vooraleer hij de borrel naar binnen kapt) In naam 's vaders, 's zoons..., amen.

(Odette ontdekt dat Juul aan de pc zit te tokkelen)

ODETTE: En wat doet gij hier achter mijne pc...?

JUUL: Ik wil piano spelen.

ODETTE: Nee Juul, daar moet ge afblijven!

JUUL: Ik wil kabouter Plop zien op den televisie!

ODETTE: (voert een controle uit) Maar allé Juul, kijk wat ge nu gedaan hebt! Al de mail-adressen van mijn vrienden zijn verdwenen! (kruipt achter de pc)

JUUL: Kunt ge dat zweerke op mijn rugske uitknijpen?

ODETTE: Denkt ge dat ik niks anders te doen heb! (duwt Juul opzij) En blijf voortaan met uw handen van mijne pc!

JUUL: (met een hanglip) Ik verveel mij.

(Juul kuiert met de handen in de zakken door het decor tot hij ontdekt dat Miel ingedommeld is in zijn zetel. Juul blaast een papieren zak op, gaat ermee tot achter Miel staan en doet hem schrikken door de zak kapot te slaan. Van het schrikken valt Miel uit z'n zetel)

MIEL: (kwaad) Kom hier, snotjong...! Hier zeg ik u...! (gaat met zijn wandelstok achter Juul aan)

JUUL: (vlucht, dan speels op rijm) Pak me dan, als je kan...! (zoekt bescherming bij Odette) Die ouwe meneer wilt mij pijn doen!

MIEL: (dreigt met z'n wandelstok) Wacht tot ik u te pakken krijg..., dan trek ik uwe kop uit en ik zet er ne varkenskop op!

JUUL: (olie op vuur) Dan ga ik wel op u trekken hé!

(Nora komt toe. Naar gewoonte heft Miel zijn wandelstok tegen haar achterste)

MIEL: (spottend) Ah jong ding, ge ziet er weer stralend uit.

NORA: Ik zal maar doen of ik niks gehoord heb zeker!

JUUL: (tot Odette, ad Nora) Wie is die madam met haar dik gat?

ODETTE: Dat is ons ma.

JUUL: (overbeleefd tot Nora) Dag ma. (steekt z'n hand uit, maar als Nora hem ook de hand wil drukken trekt hij de zijne pesterig terug) Zijt gij familie van de boze wolf?

NORA: Waarom?

JUUL: Omdat gij zo'n grote handen hebt!

NORA: (zuchtend) 't Wordt precies met het uur erger!

(Miel zet zich in zetel. Nora wil de fontein aanzetten)

JUUL: Als ge die fontein aanzet moet ik pipi doen.

ODETTE: (tot Nora) Niet aanzetten hé, of ik kan straks twee pampers gaan vervangen.

NORA: Hoe kunt gij dat hier uithouden! (zet zich op een stoel)

JUUL: (tot Nora) Mag ik op uwe schoot gaan zitten, madam?

NORA: (gegeneerd) Nog erger of die heeft ne slag van ne molen gehad.

JUUL: (bijna smekend) Allé toe, madam? Heel efkes maar.

ODETTE: Laat hem efkes doen, hé ma, dan is dat gezaag gedaan.

(Juul kruipt op de schoot van Nora. Dit is duidelijk zeer tegen haar zin)

JUUL: Dat is héél zacht aan mijn poep.

NORA: Blijf stilzitten...!

JUUL: (monstert haar buste van dichtbij) Amaai, gij hebt precies ook ne grote speeltuin.

NORA: (gegeneerd, kregel) Kijk daar niet naar...!

(Miel presenteert zich ook bij Nora)

NORA: En wat wilt gij...?

MIEL: Ik wil ook op uwe schoot zitten!

NORA: Nee hé!

MIEL: Nougatbollen...! Onze Juul mag dat ook.

NORA: Ene snul is meer dan genoeg! (duwt Juul van haar schoot)

ODETTE: Allé Miel, gebruik uw verstand eens!

MIEL: Okee, als dat zo zit...(perst uit alle macht...)

ODETTE: Toch weer niet hé!

MIEL: Odette, kunt gij eens efkes mee naar binnen gaan?

ODETTE: (aan het eind van haar latijn) Jamaar zèèèg, dat kan nu toch niet meer, hé Miel! En dat in uw beste kostuum!

MIEL: (herinnert zich plots) Oeioei, dat was ik vergeten!

NORA: (tot Odette) Ge hebt 't niet getroffen, kindje.

(Odette neemt Miel bij de hand en wil met hem naar binnen gaan)

MIEL: (morrend op Odette) Kan 't nog een beetje rapper, ja? Dat plakt tegen mijn billen zenne!

ODETTE: Ik zal straks eens tegen Ons-Lieve-Vrouwke zeggen wat voor ne vuile plekpot gij zijt.

MIEL: Durft niet hé!

(Odette en Miel gaan naar binnen. Loodgieter Edgar komt met een halve emmer water naar buiten)

NORA: (ontwijkt hem) Gij gaat mij niet meer hebben! (flitst naast hem door naar binnen)

JUUL: (even met normale stem) Gij zijt dus de loodgieter?

EDGAR: In levende lijve.

JUUL: (aarzelend) Hebt gij ook al... iets gehad...

EDGAR: Ja, ne koffie met melk en suiker.

JUUL: Nee, ik bedoel, met ons Odette?

EDGAR: Ik met uw vrouw? Nee. Waarom?

JUUL: Heeft ze u nog niks gevraagd...?

EDGAR: Jawel, of ik die fit wou dichtmaken. (wil terug naar binnen gaan maar loopt tegen de deurstijl) Oh pardon.

(Lucy en Frank komen toe)

JUUL: (met kinderstem tot Lucy) Hebt ge snoepkes bij voor mij?

FRANK: (tot Lucy) Hij vraagt of ge snoepkes bij hebt!

LUCY: (wrevelig) Ja Frank, dat hoor ik ook wel.

FRANK: (trekt een stukje van een plant) Hier, eet dat maar op. Daar wordt ge groot en sterk van. Doe uwe mond eens open.

(Juul opent zijn mond. Frank wil het stukje plant in Juul z'n mond duwen, maar Juul bijt hem in z'n vingers)

FRANK: (pijncreet) Auwww...! Hij heeft in mijne vinger gebeten!

LUCY: Eigen schuld. Gij moet hem niet plagen!

FRANK: Zèg, dat was maar om te lachen. (zet zich in de zetel)

JUUL: (glimlacht smakelijk) Ha ha ha...!

LUCY: (fixeert Juul, dan medelevend) Ik heb echt medelijden met onze pa. (gaat naar binnen)

(Frank bladert door een weekblad. Juul haalt stiekem de kassei uit het tuinhuisje en laat die op Frank z'n tenen vallen)

FRANK: (pijncreet) Auwhh...! Ik ga hier seffens uit mijn krammen schieten, hé broekventje!

JUUL: (plagend) Dat is toch de uwe hé...!

(Miel komt naar buiten. Hij draagt een andere broek)

JUUL: (tot Miel) Uw broek past niet bij uwe jas!

MIEL: Dat is nog altijd beter dan UW broek! (gebruikt de handvat van z'n wandelstok om Frank uit de zetel trekken) Wat doet gij in mijne zetel...?

FRANK: (voelt aan z'n zere nek) Zèg, dat doet zeer zenne!

MIEL: (dreigend met wandelstok) Hebt ge liever dat ik ermee in uwen derrière keuter, smerige Duits! (zet zich in zetel)

(Edgar komt buiten. Hij kapt een halve emmer water leeg)

FRANK: (stil tot Edgar) Gij kent ook niemand die weed wil kopen zeker? Hele goeie. Werkt formidabel. Spotgoedkoop.

EDGAR: Wiet...? Welke wiet...! Ik ken gene wiet!

FRANK: (bij zichzelf) Die stomme ezel verstaat dat niet hé!

JUUL: Ik versta dat ook niet!

MIEL: (presenteert zich) Ik wil ook "wiet" kopen, want de mijne durft de laatste tijd z'n oren laten hangen!

JUUL: Dan moet ge RedBull drinken, dan krijgt 'm vleugeltjes.

FRANK: (vervolgt stil tot Edgar) Aan de verkoop van weed is meer te verdienen dan aan loodgieterij!

EDGAR: Ik zit nog niet graag in de gevangenis.

FRANK: (met lachje) Niemand is bekwaam om mij erachter te draaien. (fluistert) Ik heb alles onder de zadel van mijne moto verstopt. Geen enkele flik gaat daar zoeken.

EDGAR: Ik wil wel iets regelen met u, maar niet hier bij die twee mafkezen.

FRANK: Ik kom direct naar de kelder.

(Edgar gaat naar binnen)

FRANK: (opgewekt bij zichzelf) Kassa kassa...! (gaat even naar zijn moto)

MIEL: Juul, wanneer komt Ons-Lieve-Vrouwke nu?

JUUL: (weer even met normale stem) Gij kunt ook niet tegen 't wachten, hé vader!
 MIEL: Nee, maar mijne plastron begint flink te nijpen.

(Frank daagt weer op met een minuscuul plastiek zakje)

FRANK: (opgewekt) Kassa kassa...! (loopt door naar binnen)

MIEL: (duwt Juul het sprookjesboek in handen) Hier, lees maar eens efkes voor van Repelsteeltje!

JUUL: Lezen is niet mijne sterkste kant hé.

MIEL: Nee, dat weet ik. Ge kon uwe naam pas lezen met uw plechtige communie.

JUUL: (leest voor uit het sprookjesboek) Er was eens een molenaar die een mooie dochter had. Op een dag...

MIEL: (onderbreekt) En nu dat ander sprookje.

JUUL: Welk ander sprookje...?

MIEL: Helemaal vanachter in den boek.

(Juul ontdekt het ander boekje)

JUUL: (leest voor) Marcel knoopte haar jurk open zodat hij erbij kon. "Nog tien minuten", zei Isabelle.

MIEL: Zolang nog...? Kan dat niet wat rapper?

JUUL: Wat voor zever ben ik hier aan 't voorlezen...?

MIEL: Straf hé! Als ik dät sprookje hoor dan trekt de zeer allemaal weg uit mijn benen!

JUUL: Da's niet moeilijk. Als ik nog efkes voorlees dan komt de stoom uit uw oren. Ik zal tegen morgen voor u eens "Kerk en leven" meebrengen!

MIEL: (beveelt) Zaag niet en lees voort, Juul!

JUUL: (leest verder) Ze klampten zich als drenkelingen aan elkaar vast en kronkelden het hele bed door. Zijn piet viel af. (verbetert zichzelf) Nee, 't is zijn "pet". Zijn pet viel af!

MIEL: Jamaar zèg, wat valt er nu eigenlijk af?

JUUL: Ik dacht dat het een "i" was, maar 't was iets anders. (blaast het stof van de pagina) Daar hebben vliegen in uwen boek gezeten!

(Lucy, Nora en Odette komen buiten. Juul slaat het boek in paniek dicht)

ODETTE: (tot Juul) Lees maar verder!

JUUL: (leest voor van Repelsteeltje, schakelt over op zijn kinderstem) De laatste dag kwam de bode terug en zei: "Ik heb geen nieuwe naam gevonden maar op een berg danste een mannetje dat zong: "Niemand weet, niemand weet dat ik Repelsteeltje heet". Die laatste nacht kwam het mannetje weer. (leest in stilte verder)

NORA: (ad Juul en Miel) Ge moet ze daar zo braaf zien zitten alletwee. Zoudt ge ze gene lekstok geven.

LUCY: Wat gaat er nu met onze pa gebeuren?

NORA: 't Enige wat ge kunt doen is hem laten opnemen.

LUCY: Als ge iedereen in 't zothuis moet steken die eens efkes doortrapt dan zijn al de files opgelost.

NORA: Lucy, zoals uwe pa zich nu gedraagt..., die is nog niet op 20 jaar genezen!

Ge ziet toch wat ge ziet! 't Is just een kleuter van 10 jaar!

(Frank komt naar buiten. We zien nog net dat hij zijn portefeuille weer op zak steekt)

LUCY: Vanwaar komt gij...?

FRANK: Ik heb nog iets moeten regelen met die loodgieter. (fluistert in haar oor)
Kassa... kassa...!

LUCY: (fluistert terug) Gij zijt weer met een duister zaakje bezig, hé Frank Vennekes!

FRANK: Op geld staat gene naam.

LUCY: (tot Odette) Tot morgen, hé ma.

ODETTE: Dag kindje.

LUCY: Dag pa.

JUUL: (liefjes en kinderlijk) Da da...!

(Frank en Lucy gaan er vandoor)

JUUL: (tot bij Nora en Odette) Ik wil ne zandbak en een schopke dan kan ik koeken bakken en kastelen bouwen.

ODETTE: (minachtend) Nu dat 'm terug kinds is geworden zal hij plots eens gaan werken.

NORA: Waarom is Juul gekleed in die belachelijke kleren?

ODETTE: Hij wou niks anders aantrekken.

JUUL: (speelt ondertussen met z'n vingers) Olleke bolleke riebessolleke, olleke bolleke knol...!

NORA: (hoofdschuddend) Ik kan 't niet blijven aanzien. (maakt aanstalte om te vertrekken)

ODETTE: Kunt ge niet efkes blijven, ma? Seffens komt mijne nieuwe vriend naar hier.

NORA: En wat gaat Juul daarvan zeggen...?

ODETTE: Die begrijpt dat toch niet in deze toestand.

NORA: Ge moet maar niet te lang wachten om u te laten scheiden van Juul. Nu hebt ge een goeie reden.

(Ons-Lieve-Vrouwke en Sint Jozef dagen op. Fabienne en Sylvain hebben zich onherkenbaar vermomd, doch de afwerking laat te wensen over. Miel dreigt het aan z'n hart te krijgen als hij de twee heiligen ziet. Hij maakt kruistekens bij de vleet. Men kalmeert hem. Onder volgende dialoog zal Juul stiekem verdwijnen, kwestie van voorbereid te zijn als de mirakels gebeuren. Nora en Odette houden zich bang op de achtergrond)

MIEL: (tot Ons-Lieve-Vrouwke en Sint Jozef) Excuseer mij omdat de broek van mijn goei kostuum in de was is, maar er was een ongelukske mee gebeurd!

SYLVAIN: Dat begrijpen we wel, Miel.

FABIENNE: Ge hebt het altijd niet in de hand hé.

MIEL: Neenee, ge verstaat me niet goed. 't Was niet in mijn hand, 't was in mijn broek!

(Sylvain dreigt in lachen uit te barsten maar krijgt een push van Fabienne)

MIEL: Mag ik u ook om een gunst vragen?

FABIENNE: We zullen zien wat we kunnen doen.

MIEL: Kunt ge in den hemel een plekske reserveren voor mij?

SYLVAIN: Dat is geen probleem.

MIEL: Is er ook jenever in den hemel?

FABIENNE: Natuurlijk, die maken wij daar zelf.

MIEL: Ik zal mijn valies gaan maken dan kan ik nu al met u meegaan. (wil naar binnen gaan)

SYLVAIN: (houdt hem tegen) Neenee, dat mag niet van onze baas. Ge moet eerst dood zijn.

MIEL: Och uwen baas koop ik wel om met een paar flessen jenever. (tot Odette) Denk eraan, ik wil niet gecremeerd worden hé. En sta daar niet te blèten voor mijn graf. En mijn kist moet uit mahonie-hout zijn. En ge moet al mijn medailles van 't wipschieten bij in de kist steken, en ook een fles jenever, voor onderweg.

FABIENNE: Maar Miel, ge kunt niet met ons mee.

MIEL: Allé, ik dacht dat gij kon toveren

SYLVAIN: Ja, wij kunnen toveren. Maar onzen baas heeft het laatste woord.

MIEL: (ad pc) Kunt ge dan volgende keer voor mij ook zo'n machien en een muis meebrengen?

SYLVAIN: Ik ben Sinterklaas niet, hé Miel.

MIEL: Ge hebt er nochtans veel van weg. (met vette knipoog) Héla, de Miel heeft z'n ogen niet in zijn zakken zitten hé!

FABIENNE: Okee, als de muizen in reclame staan dan brengen we er eentje voor u mee.

SYLVAIN: En dan is 't nu het moment aangebroken voor een paar mirakels. Algemene stilte graag!

MIEL: (slaat een snel kruisteken) In naam 's vaders, 's zoons ...amen.

FABIENNE: (beveelt met geheimzinnige bewegingen) Fontein spuit...!

(We zien de hand van Juul op de achtergrond naar de knop zoeken. Maar plots begint de stoom te spuiten)

FABIENNE: Sorry mensen, 't Is efkes geleden dat we nog een mirakel gedaan hebben. (herhaalt luid) Fontein spuit...!

(De stoom stopt met spuiten en fontein begint te spuiten)

MIEL: (stomverbaasd) Daar se...! Hebt ge dat gezien...!

SYLVAIN: Wilt ge graag vogels in uwen hof? Hier komen ze...!

JUUL: (het publiek ziet Juul verstopt zitten. Hij imiteert het gekakel van een kip) Tók... tóktók... tóktók....

SYLVAIN: (herhaalt luider) Vogels...!

JUUL: (brengt de handen bij z'n mond, imiteert een vogel) Pierewiet... pierewiet...!

SYLVAIN: Dat is den blauwe Pierewiet.

MIEL: Die vogel ken ik! Die zit hier dikwijls in onzen hof!

FABIENNE: We gaan 't nog straffer maken. We gaan het laten sneeuwen in 't

midden van de zomer!

(plots valt er een hoeveelheid nog in plastic ingepakte nepsneeuw uit de lucht. Iedereen is verbaasd)

FABIENNE: Sorry mensen, Sint Pieter heeft de sneeuw nog niet uitgepakt.

MIEL: (opent een pak nepsneeuw) 't Is precies warme sneeuw!

SYLVAIN: (verantwoordt zich) Onzen diepvries is kapot!

(Loodgieter Edgar komt buiten met een halve emmer water en kapt die leeg. Ondertussen sluipt Juul weer stiekem naar zijn plaats)

MIEL: (klampt Edgar aan) Ons-Lieve-Vrouwke en Sint Jozef zijn er. Hier gebeurt het ene mirakel na het andere...!

EDGAR: Oh ja? Kan Ons-Lieve-Vrouwke die verdomde lek in de kelder ook dichtmaken want die begint aardig mijn keel uit te hangen? (weer naar binnen, loopt tegen de deurstijl) Oh pardon...!

MIEL: Kunt ge onze Juul ook betoveren want die valt altijd in 't slaap?

(Fabienne wrijft over Juul z'n kopje)

JUUL: (met brede smile) Dat doet deugd.

SYLVAIN: En als dat niet helpt dan duwt ge maar wat peper in zijn neus!

FABIENNE: Daar zal hier binnenkort een héééél groot mirakel gebeuren...! Nu moeten we doorgaan want we moeten tegen de middag terug in den hemel zijn voor het middagmaal.

SYLVAIN: (tot Nora) Hebt gij geen goesting om met ons mee te gaan, madam?

NORA: Waarom ik...?

SYLVAIN: Met die balken onder uw ogen en die lijkkleur op uw gezicht ziet gij er helemaal niet goed uit!

FABIENNE: Ge hebt gelijk, Sint Jozef. We pakken haar mee!

NORA: (krijgt schrik) Nééééé, ik wil nog niet sterven! (wil er bang vandoor gaan)

(Juul wil Nora nog tegenhouden, maar die laat zijn bretellen met een forse trek tegen zijn buik kletsen waardoor Juul haar moet laten gaan)

SYLVAIN: (geeft iedereen de zegen) Dominus Vobiscum...!

(Ons-Lieve-Vrouwke en Sint Jozef gaan weer weg. Sint Jozef struikelt bijna)

ODETTE: Hoe is dat mogelijk...!

MIEL: Ik zou maar ne paternoster kopen als ik van u was.

(Jean-Claude daagt op)

JEAN-CLAUDE: Wie waren die twee? 't Is toch veel te vroeg om nieuwjaarsezoeten te gaan zingen!

ODETTE: Zet u maar, Jean-Claude.

MIEL: (verwittigt) Niet in mijne zetel hé...!

JEAN-CLAUDE: Ik zou nog niet willen, in zo'n scharminkel zèg!

MIEL: Héla, da's antiek, hé vriendje! Daar heeft Napoleon nog ne scheet in gelaten.

JEAN-CLAUDE: Waarom zegt die steeds zo'n smerige woorden aan mijn adres zèg?

MIEL: (imiteert gelispel) Omdat gij zo schots en scheef spreekt! Ne mens zou er nog een smoslip van krijgen!

JEAN-CLAUDE: Stort gij u maar snel in uw sprookskes, zeveraar!

MIEL: Odette, is dat nen Duits?

ODETTE: Kalmaan, hé Miel! (stelt hen aan elkaar voor) Dit is ons Juuleke. Juuleke, dit is Jean-Claude, mijne coiffeur.

JUUL: Dag meneer de coiffeur.

JEAN-CLAUDE: (tot Odette, ad Juul) Dat is precies ne snotneus van zes jaar.

JUUL: Zijt gij nen homo...?

JEAN-CLAUDE: Waarom zegt gij zoiets?

JUUL: Omdat alle coiffeurs toch homo zijn.

JEAN-CLAUDE: (met groen lachje) Gij zijt ook de plezantste thuis zeker!

ODETTE: Ge moet op hem niet letten.

(Mevr Van Achteren daagt op)

MEVR VAN ACHTEREN: Sorry dat ik langs achter kwam maar ik vond de voordeur niet.

MIEL: Zijt gij op zoek naar een deur, madam? Hierbinnen staan er genoeg!

MEVR VAN ACHTEREN: Ik ben mevrouw Van Achteren, van de firma Van Vooren, die onderzoeken doet naar nieuwe vormen van natuurlijke energie.

ODETTE: Madam, hou het simpel en zeg wat ge hier komt doen!

MEVR VAN ACHTEREN: Naar 't schijnt komt hier stoom uit de grond?

ODETTE: Ja, daar tussen mijn planten. (wijst de plaats aan)

(Mevr Van Achteren staat gebukt. Miel slaat zachtjes met zijn wandelstok op haar achterste. Er komt echter geen protest)

MEVR VAN ACHTEREN: (schrikt toch even) Oeh...!

ODETTE: Sorry madam, maar mijn schoonvader heeft de laatste tijd meer van die kuren.

MEVR VAN ACHTEREN: Daar kan ik wel tegen. Het lijkt mij een leuke vent.

ODETTE: (zucht ontmoedigd) Dan kent ge 'm nog niet!

MIEL: Wat zegt ze, Odette?

ODETTE: Ze zegt dat ge er "leuk" uit ziet.

(Miel begint geestdriftig de stofjes van zijn vest te kloppen en hij kamt zijn weinige haren)

MEVR VAN ACHTEREN: Mijn firma wil deze woning onteigenen. Wie is de eigenaar?

MIEL: Onze Juul.

MEVR VAN ACHTEREN: En waar zit Juul?

(Maar Juul blijkt ondertussen weer in 't slaap gevallen)

ODETTE: (pusht Juul wakker) Ze vraagt wie Juul is...!

JUUL: (met vingertje omhoog) Ik ben Juuleke...!

MEVR VAN ACHTEREN: Dan moet jij morgen de verkoop komen tekenen op ons bureau. (geeft Juul haar kaartje)

JUUL: Wilt gij mijn trofeeën van 't biljarten eens zien, madam?

MEVR VAN ACHTEREN: (tot Odette) Is dat uwe man, mevrouw?

ODETTE: Spijtig genoeg wel.

MEVR VAN ACHTEREN: Ik wil u niet kwetsen, maar kan het zijn dat die niet normaal is?

ODETTE: Als die normaal is dan ben ik Moeder Theresa!

JEAN-CLAUDE: (vervolgt) En ik Broeder Isidoor!

MIEL: Nee, gij hebt meer weg van den Heilige Geest!

MEVR VAN ACHTEREN: Okee, dan kan uwe man zich door een voogd laten vertegenwoordigen.

JEAN-CLAUDE: Odette en ik willen samen voogd zijn.

MEVR VAN ACHTEREN: (begrijpt het even niet, dan tot Odette) Hebt gij dan twee mannen, mevrouw?

JUUL: (neemt het woord) Ja, ik heb twee papa's, nen ouwe en ne nieuwe!

ODETTE: Hoeveel geld biedt uw firma voor deze woning?

MEVR VAN ACHTEREN: Eén miljoen euro.

(Onderling gefluister tussen Odette en Jean-Claude)

ODETTE: We zijn rijk...!

JEAN-CLAUDE: De sleutels van succes steken soms onverwacht de kop op.

(Mevr Van Achteren knijpt Miel ondertussen liefjes in z'n wang en doet met hem "neuzeke neuzeke". Een bange Miel weet met zichzelf geen blijf)

MEVR VAN ACHTEREN: Gij zijt een ouw snoeperke hé...!

ODETTE: We gaan akkoord met uw voorstel, madam. Morgenvroeg zullen we komen tekenen.

MEVR VAN ACHTEREN: Okee, tot morgen dan. (als ze Miel passeert streelt ze nog even over z'n kopje, dan bekoorlijk) Wij zien mekaar nog, hé loverboy.

MIEL: (pleegt een grapje) Van achteren of van voren, ha ha? (lacht) Ik ben ne plezante, hé madam.

ODETTE: (zuchtend bij zichzelf) Nen hele plezante!

MIEL: Ik hoop dat gij goed kunt voorlezen, madam.

MEVR VAN ACHTEREN: (met zwoele stem) Als de beste. (met vette knipoog) Hier is mijn kaartje. (gaat er vandoor)

MIEL: (nog wat natrillend terwijl hij het kaartje bekijkt) Dat is het mirakel waarover Ons-Lieve-Vrouwke sprak! (in alle staten) Ik krijg nu al krampen in mijn benen, wat moet dat zijn als die terugkomt!

(Odette lokt Jean-Claude mee naar binnen)

MIEL: (opgetogen tot Juul) Hebt ge die merrie gezien, Juul?

JUUL: (nog steeds met kinderstem, kijkt onder zijn hand richting zaal) Welke

merrie...? Ik zie geen merrie!

MIEL: (enthousiast, beweegt een voet als een bronstige stier) Hola...! Hola...! Smijt de Miel nog weg hé! Wie had dat durven denken op mijne leeftijd! (maakt een kruisteken) In naam 's vaders, 's zoons... amen.

(Odette en Jean-Claude komen weer naar buiten. Odette duwt Juul pen en papier onder de neus)

ODETTE: Hier..., tekenen...!

(Juul maakt een willekeurige tekening op het formulier)

ODETTE: (boos) Nee kieke, een handtekening...! (presenteert dan de achterzijde van het formulier)

JUUL: (monstert formulier) Daar staat niks op!

ODETTE: Daar komt op te staan dat Jean-Claude en ik vanaf nu uwe voogd worden.

(Maar dan wordt Juul plots weer de èchte Juul van vroeger)

JUUL: (weer de oude met normale stem) Weet ge wat ik daarmee doe...! (scheurt het formulier in duizend stukjes)

ODETTE: (schrikt van deze metamorfose) Zijt gij dan niet gekwetst in uwe kop...?

JUUL: Dat had ge wel gehoopt hé!

ODETTE: Hebt gij dan helemaal geen accident gehad?

JUUL: Nee, ik heb uitgezocht wie "de matras van" (plaatselijke gemeente) ...is!

ODETTE: Wie waren dan Ons-Lieve-Vrouwke en Sint Jozef?

(Nu dagen Fabienne en Sylvain op in hun eigen kleren)

SYLVAIN: (verraadt zich door zijn zegen te herhalen) Dominus Vobiscum.

ODETTE: Natuurlijk, die twee daar! (tot Sylvain) En ontken 't maar niet want daar hangt nog haar van Sint Jozef zijnen baard onder uwe neus! (tot Fabienne) En Ons-Lieve-Vrouwke droeg dezelfde schoenen als gij! Dat vind ik smerig...! Gij zijt ontslagen! (tot Sylvain) En gij hoeft hier ook nooit meer over de vloer te komen!

JUUL: Fabienne is niet ontslagen en Sylvain blijft ook hier! Vanaf nu is Juul Van Dort hier de baas! Dus bolt GIJ 't maar af...!

ODETTE: Watte...?

JUUL: (luider) Hebt ge mij niet goed verstaan?

JEAN-CLAUDE: (als Odette hem vragend aankijkt) Ik kan in deze crisissituatie niks beslissen!

ODETTE: (terug naar Juul) Waar moet ik naartoe...?

JUUL: Ge kunt bij uwe lispelaar intrekken... (imiteert het gelispel) ...dan kunt ge ook leren sissen...!

ODETTE: (nijdig) Smeerlap...!

JUUL: Uw valies wordt wel achterna gestuurd. Hopelijk houdt uwe coiffeur van kromme tenen, en anders kunt ge ze wat afslissen!

ODETTE: Hier gaat ge nog spijt van krijgen, vriendje. Kom Jean-Claude, we zijn hier weg!

JEAN-CLAUDE: Jazeker. (tot Juul) Saluut...!

(Odette en Jean-Claude gaan er boos vandoor)

JUUL: Fabienne, haal de fles jenever eens boven! Dat moet gevierd worden.

(Fabienne gaat naar binnen)

SYLVAIN: Sint Jozef spelen was niet gemakkelijk.

JUUL: Nee, dat heb ik wel gezien. Kunt gij morgenvroeg om 09.00 uur meegaan om die akte te ondertekenen?

SYLVAIN: Ik zal op tijd hier zijn.

JUUL: Geen uur te laat zoals gewoonlijk hé.

(Fabienne komt met de fles jenever en enkele lege borrels naar buiten. Miel wil de fles direct aan z'n mond zetten)

JUUL: Hola vader, rustig aan gij hé...! (pakt de fles af en schenkt uit)

MIEL: (met borrel in de hand) Ik en gij komen toch goed overeen, hé Juul.

JUUL: (als Miel wil drinken) Ge vergeet uw kruiske te maken, vader!

MIEL: Godverdomme, da's waar ook! (maakt een reeks kruistekens na elkaar) In naam 's vaders, 's zoons... amen. In naam 's vaders...

FABIENNE: Waarom nu in ene keer zoveel kruiskes, Miel?

MIEL: Omdat ik er vandaag nog héééél veel ga drinken!

FABIENNE: (tot Juul) Hoe moet het nu verder zonder Odette? Gaat gij voortaan alleen slapen?

MIEL: Ik zal wel bij onze Juul slapen.

JUUL: En ik elke morgen nat wakker worden zeker! Saluut gij!

MIEL: Wacht tot gij zo oud zijt als ik, snotneus!

JUUL: We gaan van 't leven profiteren.

MIEL: Elke dag voorlezen over Repelsteeltje.

JUUL: We gaan naar de slabberdoeskes op den Boulevard en we gaan 't varken uithangen!

FABIENNE: Maar toch niet in die kleren, hoop ik?

JUUL: (grapt) Neenee, ons vader moet ook een korte broek aantrekken, haha!

MIEL: (tikt Juul op de schouders) Nu Odette weg is wil ik voortaan wel méér borrels hé!

JUUL: Okee, vanaf nu krijgt gij twee borrels...

MIEL: (vervolgt) Twee 's morgens en twee 's avonds, en op zon- en feestdagen dubbel portie, ha ha...!

(Miel lacht zo hard dat hij weer in zijn broek doet)

MIEL: (voelt aan z'n achterwerk) Oeioei...!

JUUL: Wat nu weer...?

MIEL: Kunt gij mij nen andere pamber aantrekken, Juul?

JUUL: Kan Fabienne dat niet?

FABIENNE: Nee, Ons-Lieve-Vrouwke heeft congé vandaag. Tot morgen. (gaat er vandoor)

JUUL: (tot Sylvain) Gij kunt toch efkes helpen...?

SYLVAIN: Sint Jozef moet gaan planken zagen. (gaat er ook vandoor)

JUUL: (protesteert) Zèg vader, geen zes keren op nen dag hé!

MIEL: (met lachje) Neenee, zes keer 's morgens en zes keer 's avonds...! (gaat dan naar binnen)

(Juul kijkt hem verbouwereerd na)

ZESDE TAFEREEL**(WOENSDAG)**

(Juul en Sylvain komen thuis van de ondertekening. Juul heeft duidelijk kosten gedaan aan zijn outfit)

JUUL: Kunt ge u voorstellen hoe rijk ik nu ben? Eén miljoen euro, dat krijg ik nooit meer op voor ik dood ben.

SYLVAIN: Ik ken er nog die ooit de lotto gewonnen hebben en nu terug met nen ouwe velo rijden!

JUUL: Ik ga morgen mijn ontslag geven bij de gemeente.

SYLVAIN: Zoudt ge niet beter wachten tot het geld op uw rekening staat!

JUUL: (droomt reeds weg) Ik zal hoofdsponsor worden van de Carambole, en dus ook voorzitter. Op voorwaarde dat ik dit jaar clubkampioen wordt!

SYLVAIN: Hoe kan dat, ge zijt niet eens den beste!

JUUL: Dan moeten ze mij maar laten winnen!

(Fabienne komt naar buiten)

JUUL: (zwaait opgetogen met een formulier naar Fabienne) De handtekening is gezet hé!

SYLVAIN: De Juul is wel twee keer in 't slaap gevallen, maar 't is getekend.

FABIENNE: Ik heb minder goed nieuws...!

JUUL: Dat kan niet op zo'n schone dag als vandaag.

FABIENNE: Ik kan uw vader nergens vinden!!

JUUL: Hoe...?

FABIENNE: Ja, hij is weg. En de fles jenever staat leeg in de kast.

JUUL: Die heeft natuurlijk heel die fles in z'n botten geslagen!

FABIENNE: Ik heb alles afgezocht, maar noppes!

JUUL: Ik vrees dat die op zoek is naar Jوسفien Van Achteren!

SYLVAIN: Dat kan toch niet.

JUUL: Oh nee? Gij kent ons vader nog niet. Als die z'n moteurke aanslaagt dan is die nog met geen ketting tegen te houden.

SYLVAIN: Wie gaat hem zoeken?

(Juul en Sylvain blikken naar Fabienne)

FABIENNE: Ja, dat had ik wel gedacht. Ik doe hier al jaren al 't vuile werk.

JUUL: Ik hoop maar dat 'm direct gevonden wordt, want die kan morgen plots opduiken bij de aboriginals in Australië of in ne frigo bij de eskimo's!

FABIENNE: Allé, waar moet ik dan beginnen zoeken?

SYLVAIN: Als 'm hier in huis sporen nalaat dan zal 'm dat op straat ook wel doen, hé Fabienne.

FABIENNE: Ik ben gene jachthond hé. (gaat er vandoor)

SYLVAIN: Waar gaat gij wonen als uw huis onteigend is?

JUUL: Ik koop een kasteel in de Ardennen, mèt een biljartzaal. Dan kan ik trainen van 's morgens tot 's avonds.

SYLVAIN: Wie zou nu toch denken dat ge stinkend rijk kunt worden van dat

pufferke stoom...?

(Plots komt er weer even stoom uit de grond)

JUUL: (moedigt de stoom aan) Laat 't maar spuiten mannen! Hoe meer hoe liever!

SYLVAIN: Ik begrijp nog altijd niet dat de stoom, die misschien uit het middelpunt van de aarde komt, just hier een pijpke naar boven gevonden heeft! Waarom is dat hier, en niet in mijnen hof...?

JUUL: Omdat uwen hof vol knolselder staat! Die stoom geraakt daar niet door!

(Loodgieter Edgar komt buiten. Het publiek verwacht dat er weer water in zijn emmer zit. Hilariteit gegarandeerd als Edgar deze keer zijn emmer in het publiek kapt, met een deel confetti uiteraard)

EDGAR: (laat zich vermoeid op een stoel vallen) Meneer Van Dort, 't is spijtig dat ik 't moet zeggen, maar ik krijg die lek in de kelder niet dicht.

JUUL: Dat begrijp ik niet.

SYLVAIN: Ge kunt er misschien wat tuttefrut tegen plakken...!

EDGAR: Ik vrees dat ik ne verkeerde stiel heb gekozen.

JUUL: En nu...?

EDGAR: Ge kunt een pompje kopen en elke dag het water uit uwe kelder pompen.

JUUL: Ge legt dus de riem eraf?

EDGAR: (haalt schouders op) Ik zie echt geen andere oplossing.

JUUL: Ge moet begrijpen dat wij u nu niet kunnen betalen.

EDGAR: Ik wil geen geld. Ik ben al blij als iemand mij wil helpen bij 't opruimen.

JUUL: De Sylvain zal wel efkes meegaan.

EDGAR: Komt uwe schoonzoon nog langs vandaag?

JUUL: Waarom?

EDGAR: Ik heb nog iets met hem te regelen.

(Sylvain en Edgar gaan naar binnen. Lucy en Frank dagen op. Lucy draagt een moto-pak)

FRANK: (boos tot Juul) Hebt gij aan mijne moto zitten prutsen?

JUUL: Nee.

FRANK: Toevallig ook niet onder de zadel van mijne moto?

JUUL: Nee. Waarom? Zit er ne nest jonge mussen?

LUCY: Frank, laat onze pa gerust!

FRANK: (furieus luid) Lucy, daar heeft iemand iets gejat onder de zadel van mijne moto, en ik wil weten WIE...!

LUCY: Ge hoort toch wat onze pa zegt!

FRANK: Ik geloof hem niet.

LUCY: (tot Juul) Waar zit ons ma?

JUUL: Die heb ik gisteren buitengegoid!

LUCY: Dat meent ge niet...! Dus uw kinderachtig gedoe was maar een spelleke...?

JUUL: Ge dacht toch niet dat ik echt zot geworden was?

FRANK: Veel verschil met nu maakt 't niet.

JUUL: Lucy, ik heb goei nieuws en ik heb slecht nieuws. Wat moet ik eerst vertellen?

LUCY: Het goeie.

JUUL: Het contract is getekend! Ik ben één miljoen euro rijker!

FRANK: (maakt plots een bocht van 180 graden) Zèg Juul, als ge nu eens echt héél graag met mijne moto wilt rijden, dan is dat geen probleem hé.

JUUL: Nee, ik rijd liever met de velo.

FRANK: Nu ge alleen zijt zult ge wel veel werk hebben. Lucy en ik zullen u wel bijstaan met raad en daad.

JUUL: Gaat gij al slijmen, Vennekes?

FRANK: Nee nee nee.

JUUL: Ja ja ja! De aasgieren rieken al geld.

FRANK: Lucy is uw enige dochter. En ik ben met Lucy getrouwd. Dus, gij zijt verplicht om ons een deel van dat geld te geven!

JUUL: Nougatbollen...!

FRANK: Gij zijt al dezelfde eigenzinnige sukkel als uw vader!

JUUL: (bijt van zich af) Ik wil hier geen enkel kwaad woord horen over ons vader, hé Frank Vennekes...!

(Ondertussen komen Sylvain en Edgar naar buiten met de gereedschapskist)

FRANK: (vervolgt tot Juul) Denkt ge dat ik schrik heb van u? (in karate-houding) Kom maar op als ge durft! Ik ken judo, karate en yutsy yutsy...!

JUUL: (met lachje) Hij kan 't nog niet fatsoenlijk gezegd krijgen!

LUCY: Frank, hou daar onmiddellijk mee op!

FRANK: (vervolgt) En ik heb ook nog twee jaar boksles gevolgd.

JUUL: Ik ken niks, alleen patatten met saucissen...! (geeft Frank een flinke tik tegen zijn wang)

FRANK: (voelt aan z'n wang) Hebt ge dat gezien...? Hij heeft mij geslagen...! (zelfzeker) Ik ga mijn geweer halen...!

(Frank wil er vandoor, maar dan wordt hij plots door loodgieter Edgar in een mum van tijd in de boeien geslagen)

LUCY: (verwonderd) Wat gebeurt hier nu...?

EDGAR: (legitimeert zich) Ik ben gene loodgieter, ik ben Edgar Meulemans van de narcotica-brigade. Ik arresteer Frank Vennekes wegens het dealen van drugs! (tot Juul) Begrijpt ge nu waarom die fit nog niet dicht is? (tot Frank) We maken reeds lang jacht op u, en nu hebben we harde bewijzen!

FRANK: Welke bewijzen...?

EDGAR: Ge hebt me gisteren drugs verkocht. Of zijt ge dat al vergeten? (toont zakje drugs) En dit heb ik gevonden onder de zadel van uwe moto...!

LUCY: (woedend) Frank Vennekes, ge zijt nen uil...! (geeft hem een oorveeg)

FRANK: Ge hebt sjans dat ik u niet kan terugslagen!

JUUL: Jaja, tegen vrouwen durft 'm vechten!

EDGAR: Kom, we zullen eens een plekje gaan reserveren achter de tralies. Een tijdje in een donkere isoleercel zal hem wel op andere gedachten brengen!

FRANK: (pruttelt tegen) Ik heb schrik in den donkere...!

JUUL: Ik heb nog wat kaarsen liggen van Scherpenheuvel, misschien kunt ge die meenemen!

FRANK: (smeekt) Lucy...? Gij kunt toch gene vent missen.

LUCY: Ik zal rap nen andere gevonden hebben langs de chat.

FRANK: Hoe...? Chat gij ook al...?

LUCY: Dacht gij dat ik met mijn duimen zat te draaien terwijl gij heel den dag met uwe moto weg waart?

FRANK: Wat gaat er nu met mijne moto gebeuren?

LUCY: Die ga ik verkopen en met dat geld koop ik ne occassie-auto, dan zit ik tenminste droog.

SYLVAIN: Ik bied 2.500 euro voor uwe moto.

LUCY: Verkocht. (slaat in Sylvain z'n hand)

FRANK: Allé Lucy, dat machien heeft mij méér dan 10.000 euro gekost.

JUUL: Wie gaat nu die fit in de kelder dichtmaken?

EDGAR: Daar is helemaal geen fit. Ge moet leren van het kraantje van de hoofdleiding dicht te draaien. (tot Frank) Hebt gij uw familie nog iets te zeggen?

FRANK: Ja. (biecht op) Ik ben geen lid van de Hels Angels.

JUUL: (treiterend) Nee, hij is bij de solex-club, haha!

FRANK: Ik zie u graag, Lucy.

LUCY: (aangeslagen) Dat heeft 'm mij nog nooit gezegd.

JUUL: Kalm hé, of wij beginnen hier seffens allemaal nog te blèten!

(Edgar met de geboeide Frank weg)

JUUL: (roept) Tot binnen twee jaar, hé Frank Vennekes...!

LUCY: En wat was het slechte nieuws, pa...?

JUUL: Den bompa is de pist in!

LUCY: Naar waar?

JUUL: Dat weten we niet.

LUCY: Hoe, dat weet ge niet...? Wat is dat nu voor nen uitleg?

JUUL: Hij is weggelopen!

SYLVAIN: Fabienne is 'm zoeken.

LUCY: Hopelijk is 'm niet onder nen auto gelopen.

SYLVAIN: Gelijk uw pa in Scherpenheuvel zeker, haha. (stuit op een norske blik van Lucy, dan ernstig) Allé, het kan hé!

JUUL: Zo'n gasten hebben doorgaans negen levens.

LUCY: Maar allé pa, hoe kan zoiets gebeuren, in godsnaam?

(Fabienne daagt hijgend op)

FABIENNE: Ik heb nieuws...! Hij heeft onderweg een ware ravage aangericht! Naar 't schijnt stond hij 't verkeer te regelen op het kruispunt... (naam van een gevaarlijk kruispunt uit de streek!). Drie camions opeen, een Lijnbus in de gracht, ne stier losgebroken, vier personenwagens ondersteboven en ne caravan middendoor.

LUCY: Oeioei...!

FABIENNE: Ze hebben 'm daar ter plaatse moeten afmaken.

SYLVAIN: Wie? De Miel...?

FABIENNE: Nee, de stier.

SYLVAIN: Dat gaat u geld kosten, Juul.

JUUL: Da's niet erg, ik heb er nu toch genoeg.

FABIENNE: Heel het politiekorps was op zoek naar de Miel. En ze hebben hem just opgepakt.

LUCY: Waar is 'm nu...?

FABIENNE: Op het politiebureau. Ze gingen hem eerst nog ondervragen

JUUL: Waarom...?

FABIENNE: Ze denken dat het nen terrorist is van Al-Qaeda!

LUCY: Oeioei...!

FABIENNE: Volgens de commissaris is Miel een doorgedraaide vertegenwoordiger in nougatbollen, omdat er niks anders uit zijne mond komt!

(Nora daagt op)

FABIENNE: (met gebaartje naar Nora) Kom Sylvain, wij gaan efkes binnen. Daar is onweer op komst!

(Fabienne en Sylvain gaan naar binnen)

JUUL: (streng tot Nora) Komt ge uw dochter bezoeken? Die woont hier niet meer!

NORA: Dat weet ik ondertussen ook al.

JUUL: Wat komt ge hier dan nog doen?

NORA: Ik wil dat ge mijn Odetteke terug in huis neemt. Ze wacht ocharme wenend in de auto. Ze heeft er spijt van.

JUUL: Dat ze maar naar hare coiffeur loopt!

NORA: Ze heeft 't uitgemaakt met die coiffeur.

JUUL: Waarom? Viel die misschien ook altijd in 't slaap?

NORA: (gegeneerd) Nee..., het was nen homo!

(Juul heeft alle moeite om niet in lachen uit te barsten. Odette daagt op. Juul kan zich alsnog beheersen)

ODETTE: (smekend) Juuleke, laten we alstublieft terug opnieuw beginnen. Het is uit tussen Jean-Claude en mij.

NORA: (tot Juul) Ik vind dat...

LUCY: (onderbreekt) Mag onze pa nu ook eens iets zeggen?

NORA: Zèèèèg...!

ODETTE: (vervolgt tot Juul) Wat gaat gij doen zonder vrouw? Ge zult de liefde missen.

JUUL: Dat dacht ge maar. Ik heb al veel vrienden gemaakt op de zjat!

ODETTE: Wat gaat gij doen zonder mij?

JUUL: Mij héél goed amuseren, tiens!

ODETTE: (smekend) Please Juul...?

JUUL: (tot Lucy) Wat vindt gij ervan?

LUCY: Geef haar nog een kans, hé pa.

JUUL: Okee, maar dan zal er hier geleefd worden zoals IK het wil!

ODETTE: Merci Juul. (geeft hem een kusje)

NORA: Merci Juul. (wil hem ook kusje geven)

JUUL: (stoot haar af) Mij niet kussen gij hé...!

LUCY: Dat uw relatie vertroebeld is ligt misschien ook wel een beetje aan u, hé pa.

JUUL: Gaat gij ook al van ploeg veranderen...?

ODETTE: (trekt haar jas uit) Als ik iets voor u kan doen dan zegt ge 't maar.
 JUUL: Ge moogt de tafel afruimen, dan kan ik daar mijn voeten opleggen. Maar krabt eerst eens op mijne rug!
 LUCY: Pa, overdrijft ge nu niet een beetje?
 JUUL: Neenee, vroeger was dat andersom.
 NORA: Ge maakt geen slavin van mijn dochter hé!
 JUUL: En wat ben IK dan altijd geweest...? (tot Odette) En als we vanavond gaan slapen dan steekt gij uw voeten niet meer onder de lakens!
 NORA: Waarom niet?
 JUUL: Geen kromme tenen meer tegen mijn lijf! Dan droom ik altijd van spoken en heksen! En dan verschieten ze dat ik altijd in slaap val...!
 NORA: (tot Odette) Laat u niet doen, hé meisje! (gaat er vandoor)
 JUUL: Odette, haal mijn sloeffen eens uit het tuinhuisje!
 ODETTE: Alle juul, daar zitten muizen!
 JUUL: Muizen of geen muizen, ge hebt twee minuten tijd...!

(Odette haalt de pantoffels uit het tuinhuisje)

JUUL: (maakt hier gebruik van om haar de stuipen op het lijf te jagen, dan bij de deur) Piep piep..., piep piep...!
 LUCY: Pa, hou op!
 JUUL: Ze heeft nog sjans dat er geen wolven en giraffen in ons tuinhuisje zitten!
 LUCY: Dan zal ik nu maar eens naar huis rijden met de moto.
 JUUL: Wat gaat gij doen zonder Frank?
 LUCY: Eerst en vooral mosselen eten aan de zee. Salukes, hé pa. (gaat er vandoor)
 ODETTE: (komt uit het tuinhuisje met de pantoffels) Ge moogt ook niet overdrijven, hé Juul.
 JUUL: IK stel hier de wetten! (trekt z'n schoenen uit) Steek de sloeffen maar aan mijn voeten! (maakt vervolgens zijn rug bloot) Uitknijpen...!
 ODETTE: Zèg Juul, daar heb ik nu geen goesting voor.
 JUUL: Okee, dan bol het maar terug af! Maar dan komt ge NOOIT meer terug hé! En ook niet als uw ma hier op haar knieën komt smeken!
 ODETTE: Okee okee, ik begin er al aan. (duwt de zweer uit)

(Met een apparaatje dat een streep mayonaise in haar gezicht spuit is dat makkelijk te realiseren. Het komt er op neer dat ze iets in haar 'face' krijgt)

JUUL: (haalt opgelucht adem) Eindelijk...! (ontspant zich)

(Odette gaat naar binnen. Mevr Van Achteren en Miel gekleed in moderne outfit dagen op. Ze blijken verliefd)

JUUL: (opgetogen) Slacht het vetgemeste kalf maar want de verloren vader is teruggekeerd!
 MIEL: (nog aangeslagen) Juul, nu heb ik wat meegemaakt...!
 JUUL: Ik heb er al van gehoord. (tot Mevr Van Achteren) Welkom in onze familie, madam. (wil haar kusjes geven)
 MIEL: (belet dat voorzichtig) Niet te dicht bij mijn verloofde komen hé! (leidt Mevr

Van Achteren naar zijn zetel) Ga hier maar zitten, mademoiselle!
 MEVR VAN ACHTEREN: (zet zich in de zetel) Amaai die zit goed.

(Fabienne en Sylvain komen naar buiten)

FABIENNE: (ad Miel en Mevr Van Achteren) Wàt is dat hier...?

JUUL: De liefde is toch schoon hé.

SYLVAIN: Hoe is 't mogelijk...!

FABIENNE: En dat op zijne leeftijd! Chapeau, moet ik zeggen!

MIEL: (tot Mevr Van Achteren) En nu ga IK in mijne zetel zitten en dan leest gij voor uit mijn boek over Repelsteeltje. (zet zich in zijn zetel)

MEVR VAN ACHTEREN: (leest voor over Repelsteeltje) Er was eens een molenaar die een mooie dochter had. Op een dag...

MIEL: (onderbreekt) Neenee, over dat ander Repelsteeltje...!

MEVR VAN ACHTEREN: (tot Juul) Wat bedoelt uw vader...?

JUUL: Vanachter, madam Van Achteren! (helpt haar even) Hij bedoelt dit!

FABIENNE: (inspecteert het boek) Dat is straf! En wij die dachten dat Miel nen heilige pastoor was die Christus van z'n kruis kon bidden!

SYLVAIN: Ne mens moet soms ook eens aan iets anders denken, hé Miel.

MIEL: Wil iedereen nu eens efkes zwijgen alstublieft?

MEVR VAN ACHTEREN: (leest voor) Wild begon zij met haar onderlichaam te schudden. Ze klemde haar armen en benen om hem heen. "Toe maar", hijgde ze...

MIEL: (komt uit z'n zetel) Nu wil IK Repelsteeltje spelen...!

JUUL: (aan de grond genageld) Nu krijgt 'm het helemaal!

MIEL: Juul, mogen wij uw bed gebruiken? Dat is steviger!

FABIENNE: (tot Juul) Dat gaat ge toch niet toelaten zeker!

SYLVAIN: En waarom niet? Denkt ge dat hij er de bedsponde gaat afstampen?

FABIENNE: Ik moet 't gaan geloven dat ne vent alleen maar aan seks denkt.

MIEL: (richting Fabienne) Kalm gij hé, of ik zal eens efkes persen, en dan hebt ge weeral werk. (gaat reeds met Van Achteren richting deur)

FABIENNE: Juul, hou hem tegen!

JUUL: Ge moet de natuur toch zijne gang laten gaan.

MIEL: (maakt een kruisteken) In naam 's vaders, 's zoons... amen. (dan aarzelend en stil tot Juul) En euh... euh... als dat nu eens niet meer gaat...?

JUUL: Nu ook niet terugkrabbelen, hé vader! Ge steekt eerst vuur aan de lont en dan wilt ge niet dat het ontploft!

SYLVAIN: (vervolgt tot Miel) Waar zit ge nu met dat "jong ding" waar dat ge altijd over spreekt?

MIEL: Ge zult er nog van horen! (leidt Mevr Van Achteren naar binnen, komt dan even terug om zijn boek te nemen dan ad boek) Ge weet nooit voor wat 't goed is. (naar binnen)

JUUL: (roept hem nog na) Succes hé..., Repelsteeltje...!

SYLVAIN: Als dat Ons-Lieve-Vrouwke en Sint Jozef moesten weten..., hij zou nooit in den hemel komen.

FABIENNE: De Miel is helemaal ontspoord.

SYLVAIN: Die vrouw heeft zijne kop zot geklapt.

(Miel komt buiten in lange onderbroek, gaat tot bij Juul)

MIEL: (stil) Hoe ging dat ook weer? Eerst kussen, dan knuffelen..., en wat kwam daarna...? Want dat ben ik vergeten!

JUUL: Vader, ge moet uwe plan leren trekken. Dat zegt ge tegen mij ook altijd.

(Miel strompelt terug naar binnen)

MIEL: (enthousiast bij de deur) De bombardementen zullen knallen gelijk in 40-45...! (waagt zich van blijdschap aan een vreugdedansje maar voelt daarna aan z'n pijnlijke rug, gaat dan naar binnen)

FABIENNE: Ik hoop dat 'm den avond nog zal halen.

SYLVAIN: Ge kunt die mens z'n laatste plezierke toch niet afpakken hé.

FABIENNE: Maar ik sta niet in voor de gevolgen!

SYLVAIN: We kunnen toch ook niet naast zijn bed gaan staan om zijn bloeddruk op te volgen hé.

(Odette komt naar buiten)

ODETTE: Juul, waar zit uw vader ergens?

JUUL: (verzint snel) Ik zou 't niet weten.

ODETTE: (bekijkt de verstomde blikken van de aanwezigen) Op wat staat gij hier te wachten...?

JUUL: (aanzelend) Euh... euh...

SYLVAIN: (redt Juul) Tot Ons-Lieve-Vrouwke en Sint Jozef nog eens langskomen.

(Plots horen we even een ritmisch gepiep)

ODETTE: (verbaasd) Wat is dat...?

JUUL: Dat is euh..., den tupperware van madam Selleslaghs die aan 't uitzetten is in uwen diepvries.

SYLVAIN: Ik ga naar huis... (vervolgt stil tot Juul) ...want dat zal toch niet meer voor vandaag zijn.

FABIENNE: (tot Juul) Mag ik ook naar huis? Ik heb een zware dag achter de rug.

JUUL: Gij krijgt van mij een week betaalde congé. Odette neemt uw werk wel over!

ODETTE: (protesteert) Jamaar nee hé...!

JUUL: Odette, wie is den baas hier...?

SYLVAIN: (lief tot Fabienne) Ik stel voor dat wij nog eens Ons-Lieve-Vrouwke en Sint Jozef gaan spelen.

JUUL: Hoe...? Bloeit er iets tussen u twee?

SYLVAIN: (bevestigend) Het ijs is gebroken.

FABIENNE: 't Is nog maar een waakvlammeke.

SYLVAIN: Maar 't zal rap ne gasbrander worden.

JUUL: Ons-Lieve-Vrouwke en Sint Jozef waren ook een koppel hé.

FABIENNE: We zijn al gevraagd om met Kerstmis in de kerststal op de Grote Markt gaan te staan.

ODETTE: Dan pakt ge Juul en Miel maar mee voor os en ezel!

(Sylvain en Fabienne hand in hand af)

JUUL: Kinneke Jezus zal nu rap geboren zijn! (zet zich en legt zijn voeten op tafel)
Odette, schenk voor mij nog eens iets nat uit.

ODETTE: Allé Juul, de fles staat vóór uwe neus!

JUUL: (luider) Uitschenken Odette...!

(Politie-inspecteur Edgar komt toe)

JUUL: Wat kunnen wij nog voor u doen, inspecteur? (lachend) Of komt ge weeral iemand arresteren, ha ha...?

EDGAR: Misschien. Mijn volgend dossier is "ontvreemding van rijksmateriaal". Iemand hier in deze straat tapt stoom af van een ondergrondse leiding. Het spoor leidt naar deze woning!

(Juul die net van zijn borrel drinkt spuugt het uit)

EDGAR: Weet gij daar meer van, Juul Van Dort?

JUUL: Nee, daar weet ik niks van. (als Odette wil antwoorden) En ons Odette ook niet!

EDGAR: Niet erg, morgen komen ze graven in uwen tuin. Als ze iets vinden dan hangt ge! Nog ne goeiendag. (gaat weg)

JUUL: Ik vrees dat ik Frank Vennekes rapper ga terugzien dan ik dacht.

ODETTE: Hoe komt die stoomleiding hier in onzen tuin terecht?

JUUL: Die heb ik en ons vader hier 25 jaar geleden gelegd.

ODETTE: Waarom?

JUUL: Wij moesten ons huis toch kunnen verwarmen in de winter. Waarom hebben wij gene chauffage-brander, denkt ge? Omdat wij stoom aftappen van een straatleiding en die verwarmt onze radiatoren! In één van die leidingen is nu een fit gekomen en soms spuit daar stoom uit.

ODETTE: Nu begrijp ik waarom er gene sneeuw blijft liggen in onze hof.

(Mevr Van Achteren komt buiten. Er is duidelijk iets mis)

ODETTE: Wat doet die vrouw in ons huis...?

JUUL: Die heeft met ons vader in 't bed gezeten!

ODETTE: (stomverbaasd) Watte...?

MEVR VAN ACHTEREN: Ik heb slecht nieuws. Miel beweegt niet meer! (als Juul naar binnen wil lopen) Ge moet niet gaan kijken. Zijn hart heeft 't juist begeven.

JUUL: Heeft 'm nog iets gezegd?

MEVR VAN ACHTEREN: Ja. Nougatbollen...! (condoleert Juul) Innige deelneming. (ingetogen) Nu dacht ik echt dat ik het geluk teruggevonden had. Tot ziens. (gaat er vandoor)

JUUL: Hij is toch een schoon dood gestorven.

ODETTE: En wat nu...?

JUUL: We zullen maar gaan zien voor een kist uit mahonie-hout zeker.

ODETTE: Laat ons eerst zijn oude zetel naar het containerpark brengen.

JUUL: Neenee, daar ga ik voortaan inzitten! (laat zich in de zetel vallen) Ons vader moest weten dat er iemand in zijne zetel zat!

(Plots staat Miel met het sprookjesboek achter Juul. Hij draagt een lang wit gewaad en heeft een aureool op z'n hoofd)

MIEL: (met de hand op Juul z'n schouder, dan luid) Gij zit in mijne zetel...!

JUUL: (zonder omkijken) Vader...?? Leeft gij nog...? (keert zich om)

MIEL: Nougatbollen...! Ik ben dood!

JUUL: Maar ge staat hier...?

ODETTE: Dat is zijne geest, Juul...!

MIEL: Ons-Lieve-Vrouwke heeft toch gezegd dat er een héééél groot mirakel ging gebeuren.

(Juul wil uit de zetel komen)

MIEL: Blijf maar zitten, Juul! Ik kom erbij zitten. (zet zich bij Juul) Kunt gij eens voorlezen voor ons, Odette?

ODETTE: Wat moet ik voorlezen?

MIEL: Het laatste sprookje in dit boek. (geeft haar het boek)

ODETTE: (bladert door het boek) Waar moet ik beginnen?

MIEL: Bij 't begin natuurlijk. Als ge bij 't einde begint dan is 't te rap gedaan. (tot Juul) Het leven kan toch schoon zijn, hé Juul. (luider) Juul...? Juul...?

(Maar Juul slaapt reeds)

MIEL: Ik had toch wat peper in zijn neus moeten duwen...!!

DOEK